

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΙΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΚΥΘΗΡΩΝ ΚΑΙ ΑΝΤΙΚΥΘΗΡΩΝ • ΜΑΡΤΙΟΣ-ΜΑΙΟΣ 2016 • ΕΤΟΣ ΙΔ' • ΤΕΥΧΟΣ 43

Χαίρετε

(ΠΑΣΧΑΛΙΝΗ ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ υπ' αριθ. 144/2016)

«Χαίρετε. Μή φοβεῖσθε· ὑπάγετε ἀπαγγείλατε τοῖς ἀδελφοῖς μου, ἵνα ἀπέλθωσιν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, κακέμει ὄψονται»

(Ματθ. κη' 9-10)

Ἀγαπητοὶ μου Ἀδελφοὶ καὶ Συλλειτουργοί,
Ἀδελφοί μου Χριστιανοί, Τέκνα μου ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά. ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ!

Ὁ Ἀναστάς Κύριος καὶ Θεός μας, εὐθύς μετὰ τὴν ἔνδοξη τριήμερη Ἀνάστασί Του, ἀπευθυνόμενος σὲ τίς ἅγιες Μυροφόρες γυναῖκες, τίς εὐαγγελίστριες τοῦ χαρμοσύνου μηνύματος τῆς Ἀναστάσεως πρὸς τοὺς ἁγίους Μαθητὰς καὶ Ἀποστόλους Του, τίς προσφώνησε μὲ τὸν θερμὸ Ἀναστάσιμο χαιρετισμὸ· **«Χαίρετε»**. Καὶ ἀφοῦ ἐγαλήνευσε τίς πονεμένες καὶ φοβισμένες καρδιές τους μὲ τὴν ἀνείπωτη Ἀναστάσιμη πνευματικὴ χαρὰ, τίς παραγγέλλει λέγοντας (τὰ παραθέτουμε σὲ ἀπλή γλῶσσα): **«Μὴ φοβεῖσθε. Πηγαίνετε καὶ ἀναγγείλατε στοὺς ἀδελφούς μου, τοὺς ἀγαπημένους Μαθητὰς καὶ Ἀποστόλους μου, νὰ πορευθοῦν στὴν Γαλιλαία καὶ ἐκεῖ θὰ με συναντήσουν»**.

Προηγουμένως, οἱ ἅγιες Μαθήτριες καὶ Μυροφόρες ἀξιώθηκαν τῆς Ἀγγελικῆς ὀπτασίας. Καὶ ἄκουσαν τὰ ἐνθαρρυντικὰ λόγια τοῦ Ἀγγέλου: **«Μὴ φοβεῖσθε σεῖς· διότι γνωρίζω, ὅτι ζητεῖτε τὸν Ἰησοῦν τὸν Ἐσταυρωμένον. Δὲν εἶναι ἐδῶ. Διότι ἀνέστη, ὅπως εἶπε· Ἐλάτε καὶ ἴδετε τὸν τόπον, ὅπου ἐνταφιάσθηκε ὁ Κύριος. Καὶ ἀφοῦ ὑπάγετε γρήγο-**

ρα, εἶπατε εἰς τοὺς μαθητὰς Του ὅτι ἀνέστη ἀπὸ τοὺς νεκροὺς καὶ πορεύεται πρὶν ἀπὸ σᾶς εἰς τὴν Γαλιλαία. Ἐκεῖ θὰ τὸν ἴδητε. Ἴδου σᾶς εἶπα ἐκεῖνο πού ἔλαβα ἐντολή νὰ σᾶς διαβιάσω».

Μὲ τὴν παράθεσι τοῦ Εὐαγγελικοῦ κειμένου σὲ ἀπλή γλῶσσα διαπιστώνουμε, ἀδελφοί μου, ὅτι τόσον ὁ Ἀναστάς ἐκ τῶν νεκρῶν καὶ θριαμβεύσας κα-

τὰ τοῦ θανάτου Κύριος καὶ Θεός μας, ὅσον καὶ ὁ Ἄγγελος τοῦ Θεοῦ πρὶν, μετέδωκαν τὸ χαροποῖο μήνυμα τῆς Ἀναστάσεως σὲ τίς Μυροφόρες, ἀφοῦ ἔδιωξαν τὸ αἶσθημα τοῦ φόβου ἀπὸ τίς καρδιές των. **«Προηγουμένως ὁ Ἄγγελος τίς ἀπαλλάσσει ἀπὸ τὸν φόβο καὶ τότε ὀμιλεῖ σ' αὐτές γὰρ τὴν Ἀνάστασι τοῦ Χριστοῦ»**, παρατηρεῖ ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος. Καὶ ὁ

ἐκκλησιαστικὸς ἐρμηνευτὴς Εὐθύμιος Ζιγαβηνός, σχολιάζοντας τὸ ρῆμα τοῦ Ἀγγέλου **«μὴ φοβεῖσθε»**, λέγει: **«Μὴ φοβάσθε σεῖς, ἀλλὰ αὐτοὶ οἱ φύλακες τοῦ τάφου καὶ ὅλοι οἱ ἐχθροὶ τοῦ Χριστοῦ»**. Καὶ σὲ ἄλλο σημεῖο ὁ ἱερός Χρυσόστομος ἐπισημαίνει ὅτι **«ὅταν οἱ Μυροφόρες γυναῖκες ἔφυγαν (ἀπὸ τὸν κενὸ Τάφο τοῦ Σωτήρος μας Ἰησοῦ Χριστοῦ) μὲ φόβο καὶ μεγάλη χαρὰ, λόγῳ τοῦ χαρμοσύνου ἀγγέλματος τῆς Ἀναστάσεως, τίς συνάντησε ὁ Ἰησοῦς λέγων τὸ Χαίρετε»**. Ἦθελε ὁ Κύριος νὰ ἐξαλείψῃ κάθε ἴχνος φόβου καὶ ἀγωνίας καὶ νὰ ἐμφυτεύσῃ γιὰ πάντα σὲ τίς εὐσεβεῖς καρδιές

των τήν μόνιμη καί ἀναφαίρετη Ἀναστάσιμη Χαρά.

«*Ἐνόησε τό μέγεθος τῆς χαρᾶς τῆς Ἀναστάσεως, ἀφοῦ καί οἱ οὐράνιες δυνάμεις ἐορτάζουν μαζί μας*», τονίζει ὁ Χρυσορρήμων Πατήρ. «*Χαίρονται (οἱ Ἀσώματες Δυνάμεις) γιά τά δικά μας ἀγαθά. Ἄν καί εἶναι ἰδική μας ἡ χαρά, πού μᾶς ἐχάρισε ὁ Ἀναστάς Κύριος, ὅμως εἶναι καί ἰδική τους θεία ἡδονή... Ἐορτή τῆς γῆς καί τοῦ Οὐρανοῦ εἶναι (τό Ἅγιον Πάσχα). Ἄγγελιοι χαίρουν καί Ἀρχάγγελοι καί ὁ Δημιουργός ὅλων τῶν ἐπουρανίων Δυνάμεων συνεορτάζει μαζί μας*» (Ε.Π.Ε 36, 76.152.)

Ἀγαπητοί μου ἀδελφοί,

Οἱ ἅγιες Μυροφόρες γυναῖκες, ἐνῶ μετέβησαν στόν Πανάγιο Τάφο τοῦ Θείου Λυτρωτοῦ μας γιά νά ἀλείψουν μέ ἀρώματα τό νεκρό σῶμα τοῦ Κυρίου μας, ἀνύποπτες γιά τήν Ἀνάστασί Του, ἐδέχθησαν τό Ἀγγελικό μήνυμα τῆς Θείας Ἐγέρσεως τοῦ Θεανθρώπου Κυρίου μας καί αὐτό ἐδίωξε τόν φόβο καί τήν θλίψη ἀπό τίς καρδιές των.

Ὅμοιως καί τό «*Χαίρετε*» τοῦ Ἀναστάντος Χριστοῦ ἀναψε στίς ψυχές τους τήν θεία φλόγα τῆς πνευματικῆς χαρᾶς καί τῆς θείας Ἀγάπης, ἡ ὁποία ἀγάπη «*ἔξω βάλλει τόν φόβον*», κατά τόν Εὐαγγελιστή Ἰωάννη.

Καί ἐμεῖς οἱ σημερινοί ἄνθρωποι, οἱ Χριστιανοί τοῦ 21ου αἰῶνος, παρ' ὅτι ἔχουμε ἀπόλυτα βεβαιωμένο τό γεγονός τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ καί βεβαία τήν ἐλπίδα καί προσμονή τῶν ἀγαθῶν τῆς Ἐπουρανίου Βασιλείας, ἐν τούτοις δέν ἔχουμε, ἴσως, ἀποβάλλη ἀπό τήν καρδιά μας ὀριστικά τά αἰσθήματα τοῦ φόβου, τῆς αγωνιώδους μέρμνας, τῆς ἀνησυχίας καί τῆς ἀνασφάλειας. Δέν ἔχουμε ἐμπιστευθῆ ἀπόλυτα στόν Χριστό «*ἐαυτούς καί ἀλλήλους καί πᾶσαν τήν ζωὴν ἡμῶν*», ὅπως ἐπαναλαμβάνουμε καθημερινά στή Θεία Λατρεία μας.

Ἡ οἰκονομική κρίσις, πού δέν ὑποχωρεῖ ἀκόμη, μέ τίς δυσσιώνες προβλέψεις. **Ἡ ἠθική καί πνευματική κρίσις**, πού φαντάζει τρομακτική μπροστά στά μάτια μας: Μέ τήν **ἀποστασία ἀπό τόν Θεό καί τό πανάγιο θέλημά Του**. Μέ τήν **πτῶσι καί τόν εὐτελισμό ἠθικῶν καί πνευματικῶν ἀξιών**, ἰδιαίτερα στόν χώρο τῆς Παιδείας καί τῆς ἀγωγῆς τῆς μαθητιώσης καί σπουδαζούσης νεολαίας μας. Μέ τόν **κλονισμό τῶν θεσμῶν καί τῶν παραδοσιακῶν ἀξιών τοῦ κοινωνικοῦ μας ἴστού** καί τήν παρατηρούμενη ἐκτροπή τοῦ ἀνθρώπου σέ ἀνίερες, ἐκφυλες καί ἀνώμαλες ἠθικῶς καταστάσεις.

Μέ τό **προσφυγικό καί μεταναστευτικό πρόβλημα**, τό ὁποῖο διογκώνεται καθημερινά μέ ἀπρόβλεπτες διαστάσεις καί ἐξελιξεις. Μέ τήν **ἀστάθεια καί τήν ἀπειλή πολεμικῶν συρράξεων** στή Μέση Ἀνατολή. Μέ τά **νεωτεριστικά ἀντορθόδοξα καί ἀντιπαραδοσιακά ἀνοίγματα** μέσα στόν ἐκκλησιαστικό χώρο πρὸς τοὺς ἀλλοδόξους καί ἀλλοθρήσκους. Μέ τό ἀλλοπρόσαλλο πνεῦμα τῆς λεγομένης «**μεταπατερικῆς θεολογίας**» καί τῆς «**μετανεωτερικότητος**», τά ὁποῖα εἶναι ἔκγονα τῆς παλαιρέσεως τοῦ Οἰκουμενισμοῦ καί τῆς Παγκοσμιοποιήσεως. Καί γενικότερα, μέ τήν **ἐπικρατοῦσα ἀστάθεια, ρευστότητα καί ἀβεβαιότητα**, πού προβάλλουν ὡς ἀπειλητικά νέφη στόν πνευματικό μας ὀρίζοντα καί τρομακρατοῦν πολλοὺς συνανθρώπους μας.

Ὅμως, ἀδελφοί μου, οἱ φόβοι, οἱ ἀγωνίες καί ἀνασφάλειες αὐτές δέν ἔχουν καμμία θέσι στή ζωὴ τοῦ πιστοῦ Χριστιανοῦ, τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ, πού πιστεύει ἀκράδαντα στόν Ἀναστάντα θριαμβευτή καί τήν Ἁγία Του Ἀνάστασι. «**Μεῖζων ἐστίν ὁ ἐν ἡμῖν ἢ ὁ ἐν τῷ κόσμῳ**» (Α' Ἰωαν.4, 4). Ὁ Βασιλεὺς τῶν βασιλευόντων καί Κύριος τῶν κυριευόντων «**ἐξῆλθε νικῶν καί ἵνα νικήσῃ**» (Ἀποκ. 6, 2), κατά τόν ἅγιο Εὐαγγελιστή Ἰωάννη. Ὅσο καί ἂν φαίνονται ὅτι ἐπικρατοῦν οἱ δυνάμεις τοῦ σκότους, ἄς εἴμεθα βέβαιοι ὅτι τά σκοτεινά καί ἀσεβῆ τους σχέδια θά σωριασθοῦν μιά ἡμέρα ὡς χάρτινοι πύργοι, ὅπως τά ὀλοκληρωτικά καθεστῶτα τοῦ βορᾶ, κατά τόν περασμένο αἰῶνα, καί ἡ **Ἀλήθεια τοῦ Ἀναστάντος Χριστοῦ, ἡ σφύζουσα καί λυτρωτική Ἀλήθεια θά θριαμβεύσῃ τελικά**.

Ἀγαπητοί μου Ἀδελφοί,

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ! ΑΛΗΘΩΣ ΑΝΕΣΤΗ!

Εἶθε αὐτὴ ἡ τρισμέγιστη καί κοσμοσωτήρια ἀλήθεια τοῦ Ἀναστάντος Κυρίου μας νά διαποτρίσῃ τό εἶναι καί ὀλόκληρη τήν ζωὴ μας. Νά συντελέσῃ στήν εἰρήνευσι τῆς Ἁγίας μας Ἐκκλησίας καί ὀλόκληρης τῆς ἀνθρωπότητος. Νά δώσῃ ἐλπίδα, χαρά καί ἀληθινὴ ζωὴ σέ ὅλους τοὺς πονεμένους καί δοκιμαζομένους ἀδελφούς. Νά χάριση ὁ Ἀναστάς Κύριος πλοῦσια τήν εἰρήνην, τήν ἀγάπη καί τήν εὐλογία Του σέ ὅλο τόν κόσμο καί ἰδιαίτερα στοὺς ξενιτεμένους ἀγαπητοὺς μας Κυθηρίους καί Ἀντικυθηρίους ναυτικούς.

Μέ Ἀναστάσιμες ἐγκάρδιες εὐχές καί εὐλογίες,

Ὁ Μητροπολίτης

† Ὁ Κυθῆρων Σεραφεῖμ

Ἡ Συνοδικότητα στήν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία

Τό Συνοδικό σύστημα εἶναι ὁ τρόπος διοικήσεως καί λειτουργίας τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας μας, τό χαρακτηριστικό καί διακριτικό της γνώρισμα ἀπό τίς κοινότητες τῶν ἑτεροδόξων χριστιανῶν. Ἡ Σύνοδος τῶν Ὁρθοδόξων Ἐπισκόπων μιᾶς Τοπικῆς Ἐκκλησίας, ὑπό τήν Προεδρία τοῦ Προκαθημένου της, διοικεῖ μέ τό Συνοδικό σύστημα τήν Αὐτοκέφαλη, Αὐτόνομη ἢ Ἡμιαυτόνομη Ἐκκλησία, κατά τό ἀρχέγονο Μητροπολιτικό καί ἐν συνεχείᾳ τό Ἀρχιεπισκοπικό ἢ Πατριαρχικό σύστημα.

Μετά τήν Ἀποστολική Σύνοδο τῶν Ἱεροσολύμων (48μ.Χ.), αἰ ἀφοῦ σέ διάφορες πόλεις καί περιοχές τῆς Ρωμαϊκῆς Αὐτοκρατορίας (Ἱεροσόλυμα, Ἀλεξάνδρεια, Ἀντιόχεια, Κύπρος, Μικρά Ἀσία, Φιλίππους, Θεσσαλονίκη, Βέροια, Ἀθήνα, Κόρινθο, Πάτρα, Κρήτη, Ρώμη κ.ά.), ἰδρύθησαν Ἀποστολικές Ἐκκλησίες, μέ τήν χειροτονία Ἐπισκόπων, Πρεσβυτέρων καί Διακόνων, σὺν τῷ χρόνῳ, ἐνῶ ἐπλήθαιναν οἱ Ἐπισκοπές, συγκροτήθηκαν Ἐπαρχιακές καί Τοπικές Σύνοδοι μέ τήν εὐθύνη καί πρωτοβουλία τοῦ ἑκασταχοῦ Μητροπολίτου.

Ἀπό τόν 4ο καί μέχρι τόν 8ο αἰῶνα, μέ βασιλικές διαταγές Βυζαντινῶν Αὐτοκρατόρων, συνεκλήθησαν ἑπτὰ (7) Ἁγίες Οἰκουμενικές Σύνοδοι σέ διάφορα κέντρα τῆς Αὐτοκρατορίας (Νίκαια, Κωνσταντινούπολι, Ἐφεσο, Χαλκηδόνα) μέ τήν παρουσία ἢ τήν ἐκπροσώπησι τῶν πέντε (5) Πατριαρχῶν (Ρώμης, Κωνσταντινουπόλεως, Ἀλεξανδρείας, Ἀντιοχείας καί Ἱεροσολύμων) καί τήν συμμετοχή **«τῆς ὀλότῆτος τῶν ἐν ἐνεργείᾳ Ἐπισκόπων»**¹.

Σαυτές ἡ γρηγοροῦσα Ὁρθόδοξη Ἐκκλησιαστική συνείδησις συγκαταριθμεῖ καί δυό ἄλλες Συνόδους, τίς ὁποῖες καί ἀποδέχεται ὡς Οἰκουμενικές, παρ' ὅτι δέν ἔχουν μέχρι σήμερα ἀναγνωρισθῆ μέ τήν καθιερωμένη κανονική ἐκκλησιαστική διαδικασία. Πρόκειται γιά τίς Συνόδους τῶν ἐτῶν 879-880 μ.Χ. ἐπὶ Μεγάλου Φωτίου καί τοῦ 1351 μ.Χ. ἐπὶ Ἀγίου Γρηγορίου Ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης τοῦ Παλαμά.

Μέ τίς διάφορες αὐτές μορφές ἐκκλησιαστικῶν Συνόδων, πού ἐλειτούργησαν διαχρονικά καί λειτουργοῦν στόν Ὁρθόδοξο χώρο, καλλιεργήθηκα καί ἀναπτύχθηκα τό πνεῦμα τῆς Συνοδικότητος, τό

ὁποῖο, ὅταν κυριαρχῆ καί διαφωτίζη τό ἱερό Συνοδικό Σῶμα, σκιρτοῦν καί ἀγάλλονται τά ἐπίγεια καί τά ἐπουράνια, ἦ ἐν οὐρανοῖς θριαμβεύουσα καί ἐπί γῆς στρατευομένη Μία Ἁγία Καθολική καί Ἀποστολική Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ, γιατί ἐπικρατεῖ καί θριαμβεύει τό **«ἀγαθόν καί εὐάρεστον καί τέλειον θέλημα»**² τοῦ ἐν Τριάδι προσκυνουμένου Τρισαγίου Θεοῦ· τό Πανάγιο Πνεῦμα, τό ὁποῖο φωτίζει, στηρίζει καί ἀγιάζει τούς πιστούς, **«ὄλον συγκροτεῖ τόν θεσμόν τῆς Ἐκκλησίας»**³ καί **«ὁμόνοια γίνεται τῶν πιστῶν θεοβράβευτος»**⁴.

Τό πανεύσημο ἄνθος τῆς Συνοδικότητος, τό ἀνεκτίμητο αὐτό θεῖο δῶρο καί συνάμα ὁ ἠδύτατος Ἁγιοπνευματικός καρπός, τό εὐρίσκουμε στήν εὐλογημένη ἐκείνη πρωτοχριστιανική, τήν Ἀποστολική ἐποχή. Οἱ ἑνδεκα Ἀπόστολοι καί οἱ πρῶτοι χριστιανοί, κατά προτροπήν τοῦ Ἀποστόλου Πέτρου, ἐπρότειναν ὡς ὑποψηφίους δύο γιά τήν συμπλήρωσι τοῦ ἀριθμοῦ τῶν 12 Ἀποστόλων, μετά τήν προδοσία τοῦ Ἰουδα, τόν Ἰωσήφ πού ἐκαλεῖτο Βαρσαββᾶς καί ἔλαβε τό προσωνύμιο Ἰουστος, καί τόν Ματθία. Διαβάζουμε στό πρῶτο κεφάλαιο τῶν Πράξεων τῶν Ἀποστόλων: **«Καί προσευξάμενοι εἶπον· σύ Κύριε, καρδιογνώστα πάντων, ἀνάδειξον ὄν ἐξελέξω ἐκ τούτων τῶν δύο ἕνα... Καί ἔδωκαν κλήρους αὐτῶν, καί ἔπεσεν ὁ κλήρος ἐπὶ Ματθίαν, καί συγκατεψηφίσθη μετά τῶν ἑνδεκα Ἀποστόλων»**⁵. **«Κλήρον ὀνομάζει ὅλη τήν φιλανθρωπία τοῦ Θεοῦ καί φανερώνει τήν Θεῖα ἐκλογή»** (Οἰκουμένιος). **«Γιατί αὐτό εἶναι ὁ κλήρος, ὄχι ὅποιον θέλει ὁ ἄνθρωπος, ἀλλ' αὐτόν πού δίνει ἡ Χάρις τοῦ Θεοῦ»** (Θεοφύλακτος). Καί ὁ ἱερός Χρυσόστομος σχολιάζοντας τήν φράσι **«καί προσευξάμενοι εἶπον· σύ Κύριε, καρδιογνώστα πάντων, ἀνάδειξον...»** λέγει τά ἑξῆς. **«Ἀπό κοινοῦ προσεύχονται ὄλοι... Σύ Κύριε ἀνάδειξε τόν ἐκλεκτό σου, ὄχι ἐμεῖς...»**. **«Εὐκαίρως τόν ἀποκαλοῦν καρδιογνώστη, γιατί ἀπό Ἐκεῖνον ἔπρεπε νά προκριθῆ, ὄχι ἀπό τούς ἐξωτερικούς... Δέν θεωροῦσαν ἀκόμη ἀξίους τούς ἑαυτούς των νά ἐκλέξουν (τόν νέο Ἀπόστολο), γι' αὐτό καί ζητοῦν νά μάθουν τό θέλημα τοῦ Θεοῦ μέ κάποιο σημεῖο»**⁶.

Τό 48 μ.Χ., ὡς ἐλέχθη, συνήχθη ἡ Ἀποστολική Σύνοδος εἰς τά Ἱεροσόλυμα γιά τήν διευθέτησι πνευματικῶν ζητημάτων, ὅπως ἦταν τό θέμα τῆς

Ίουδαϊκῆς περιτομῆς, τὴν ὁποία ἤθελαν ὠρισμένοι νά ἐπιβάλουν καί στούς ἐξ ἔθνῶν Χριστιανούς. Θαυμάζει κανεῖς τὴν Συνοδικότητα τῆς ἀνεπανάληπτης ἐκείνης Ἀποστολικῆς ἐποχῆς, διαβάζοντας στό βιβλίον τῶν Πράξεων τά ἀκόλουθα: «*Τότε ἔδοξε τοῖς Ἀποστόλοις καί τοῖς πρεσβυτέροις σὺν ὅλῃ τῇ Ἐκκλησίᾳ ἐκλεξαμένους ἄνδρας ἐξ αὐτῶν...*»⁷ «*ἔδοξεν ἡμῖν γενομένοις ὁμοθυμαδόν, ἐκλεξαμένους ἄνδρας...*»⁸ καί πιο κάτω «*ἔδοξε γάρ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι καί ἡμῖν...*»⁹

Ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος, ἀναφερόμενος σαυτῆ τὴν χρυσοῦ Ἀποστολική περίοδο, γράφει τά ἀκόλουθα (τά παραθέτουμε σέ ἀπλή γλῶσσα): «*Πρόσεξε τί συνέβαινε στά χρόνια τῶν Ἀποστόλων. Ἐλαμβάνετο ὑπ' ὄψιν ἡ γνώμη ὅλου τοῦ πληρώματος τῆς Ἐκκλησίας. Διότι ἔτσι πρέπει νά διοικῆται ἡ Ἐκκλησία, σάν ἓνα σπίτι, σάν ἓνα σῶμα*».¹⁰

Ὁ ἀείμνηστος Καθηγητῆς τοῦ Κανονικοῦ Δικαίου τοῦ ΕΚΠΑ Ἀμίλκας Ἀλιβιζάτος ἔγραψε τά ἐξῆς περισοπύδαστα γιά τό πολίτευμα τῆς Ἐκκλησίας καί τό Συνοδικό της σύστημα:

«*Τό πολίτευμα τῆς Ἐκκλησίας διεμορφώθη εὐθύς ἐξ ἀρχῆς ἅμα τῇ ἰδρύσει αὐτῆς καί δὴ κατά διάφορον τρόπον εἰς τά διάφορα τμήματα αὐτῆς, Ἀνατολήν καί Δύσιν, καί κατά τὰς διαφόρους ἐποχάς. Οὕτως ἐν μέν τῇ Ἀνατολῇ ἀνεπτύχθη τό δημοκρατικόν πολίτευμα, καθ' ὃ τὴν Ἐκκλησίαν διοικεῖ οὐχί εἷς, ἀλλ' ἡ ὁλότης τῶν Ἐπισκόπων, κατά ἴσα πρὸς ἀλλήλους δικαιώματα, πλὴν τῆς ἀπλῆς τιμητικῆς διακρίσεως τοῦ πρώτου, ἐν δὲ τῇ Δύσει τό μοναρχικόν, καθ' ὃ, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ὑποθετικοῦ πρωτείου τοῦ Ἀποστόλου Πέτρου καί τοῦ ἀπαιτητοῦ τοῦ διαδόχου αὐτοῦ Πάπα τῆς Ρώμης, οὗτος διοικεῖ τὴν Ἐκκλησίαν κατ' αὐστηρόν καί ἀποκλειστικῶς μοναρχικόν σύστημα, ἐπὶ ἀνατροπῇ τῆς ὑπὸ τοῦ Χριστοῦ τεθείσης καί ὑπὸ τῶν Ἀποστόλων ἀναπτυχθεῖσης δημοκρατικῆς ἀρχῆς τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ὀργανισμοῦ.*

Εἰς τὰς διαφόρους ἔπειτα προτεσταντικῆς ἐκκλησίας, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς καταργήσεως τῆς ἀξίας τῆς παραδόσεως καί τῆς καθιερώσεως, κατά πλήρη παρανόησιν τῆς ἐννοίας του, τοῦ «*βασιλείου ἱερατεύματος*», ἀνεπτύχθησαν διάφορα συστήματα πολιτεύματος βάσιν ἔχοντα τὴν λαϊκοποίησιν τῆς Ἐκκλησίας, διὰ τῆς καταργήσεως τοῦ θεῖου δικαίῳ κατεστημένου ἐν αὐτῇ κλήρου, ὡς τῆς διοικούσης ἐν αὐτῇ τάξεως.

Οὕτως ἡ **Ἐκκλησία ἐν Ἀνατολῇ**, ἀναπτυχθεῖσα διοικητικῶς ἐπὶ τῇ βάσει τῆς δημοκρατικῆς ἀρχῆς, καθιέρωσε **ὡς διοικητικόν αὐτῆς σύστημα τὸ συνοδικόν**, βασιζόμενον ἐπὶ τοῦ περιφύμου χωρίου τῶν Πράξεων ιε' 22 «*ἔδοξε τοῖς Ἀποστόλοις καί τοῖς πρεσβυτέροις σὺν ὅλῃ τῇ Ἐκκλησίᾳ*», - δι' οὗ παρέχεται τό δικαίωμα τῆς συμμετοχῆς εἰς τὴν διοίκησιν τῆς Ἐκκλησίας καί τῷ λαϊκῷ ἀκόμη στοιχείῳ, διετηρήθη δὲ ζηλοτύπως μέχρι σήμερον. Ἐν τῇ Ἀνατολικῇ Ἐκκλησίᾳ ἐνῶν τὸ κυρίως διοικοῦν ταύτην σῶμα εἶναι τὸ σῶμα Κληρικῶν καί δὴ τὸ τῶν Ἐπισκόπων, δέν ἀποκλείεται τό λαϊκόν σῶμα ἐκ τῆς διοικήσεως, διὰ τῆς καί ἐκ μέρους του δι' ἐκλογῆς ἀναδειξεως τῶν Κληρικῶν, καί διὰ τῆς ἀπαραιτήτου του συνεργασίας εἰς τὸν σχηματισμόν τῆς «*συνειδήσεως τῆς Ἐκκλησίας*», τῆς **ὑπερτάτης ταύτης ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ αὐθεντίας**. Ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀρχῆς ταύτης, **ἡ ἀνωτάτη διοικητικὴ βαθμὶς τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἱεραρχίας καί διοικήσεως εἶναι ἡ Οἰκουμενικὴ Σύνοδος, ἡ συγκροτούμενη κυρίως ἐκ τῆς ὁλότητος τῶν ἐν ἐνεργείᾳ Ἐπισκόπων καί τῆς ὁποίας αἱ ἀποφάσεις ὀριστικῶς γίνονται ὑπὸ τῆς συνειδήσεως τῆς Ἐκκλησίας ἀποδεκταί, ἀποτελοῦν τὴν ὑψίστην ἐν τῇ Ὀρθοδόξῳ Ἐκκλησίᾳ αὐθεντίαν**».¹¹

Ποιά εἶναι τά γνωρίσματα τῆς Συνοδικότητος καί ἡ πρακτικὴ ἐφαρμογὴ τῆς στήν Ἀγία μας Ἐκκλησία;

Ὅταν λειτουργῇ θεάρεστα καί θεοφώτιστα τό Συνοδικό σύστημα, τότε πνέει ἡ αὔρα τοῦ Παρακλήτου στίς συνεδριάσεις καί τίς ἀποφάσεις τοῦ Ἱεροῦ Συνοδικοῦ Σώματος: «*οὐ δὲ τὸ Πνεῦμα Κυρίου, ἐκεῖ ἐλευθερία*»¹². Ἐπικρατεῖ ὁ ἀπόλυτος σεβασμός στό Θεῖο Νόμο τῆς Ἁγίας Γραφῆς, στίς Ἀποφάσεις τῶν Ἁγίων Οἰκουμενικῶν Συνόδων, στούς Θεῖους καί Ἱεροῦς Κανόνες καί γενικότερα στήν Ἱερῇ Ἐκκλησιαστικῇ μας Παράδοσι. Ὑπάρχει ὁ ἐπιβαλλόμενος σεβασμός στήν Ἀνώτατη αὐτῆ Ἐκκλησιαστικῇ Ἀρχῇ, τὸν ἱερό θεσμό καί τίς Συνοδικές Ἀποφάσεις. Ὅλα τά Μέλη τῆς Ἱερᾶς Συνόδου συνδέονται «*τῷ συνδέσμῳ τῆς ἀγάπης*»¹³, ὡς οἱ ἅγιοι Ἀπόστολοι καί ἀπονέμεται ὁ ἀλληλοσεβασμός. Ἀκόμη ὑπάρχει ἡ συναίσθησις τῶν ὑψηλῶν καί βαρέων εὐθυνῶν τῆς Συνοδικῆς Διακονίας καί ὁ ἐνθεος ζήλος τῆς ἀναποκρίσεως στά πολυεπι-

πεδα ιεροσυνοδικά καθήκοντα και τις προκλήσεις και απαιτήσεις των καιρών, από πνευματικής σκοπιάς.

Ο 34ος Αποστολικός Κανόνας θέτει τις ασφαλείς βάσεις της Συνοδικότητας, διακελεύοντας τα εξής: «*Τούς Επισκόπους εκάστου Έθνους, ειδέναι χρή τον εν αυτής πρώτον (Προκαθήμενον), και ηγεῖσθαι αυτόν ως κεφαλήν, και μηδέν τι πράττειν περιττόν άνευ της εκείνου γνώμης· μόνα δέ πράττειν έκαστον, όσα τη αυτού παροικία επιβάλλει, και ταῖς ύπ' αυτήν χώραις. Αλλά μηδέ εκείνος(ό Πρώτος) άνευ της πάντων γνώμης ποιείτω τι. Ούτω γάρ όμόνοια έσται, και δοξασθήσεται ό Θεός, διά Κυρίου εν Αγίω Πνεύματι, ό Πατήρ, και ό Υίός, και τό άγιον Πνεύμα*»¹⁴.

Στήν Έλλαδική μας Εκκλησία οι 12 Μόνιμες Συνοδικές Επιτροπές (έμπνευστής των ήταν ό άείμνηστος Αρχιεπίσκοπος Αθηνών και πάσης Ελλάδος Ιερόνυμος ό Α') και οι 15 Ειδικές Συνοδικές Επιτροπές, κινούμενες από τό πνεύμα της Συνοδικότητας, ήμπορούν να άγκαλιάσουν όλο τό φάσμα των πνευματικών, ποιμαντικών, κοινωνικών και φιλανθρωπικών δραστηριοτήτων, συνεπικουρούμενες τό έργον της Δ.Ι.Σ. και της Ι.Σ.Ι.

Στίς συνεδριάσεις της Διαρκούς Ιεράς Συνόδου και της Ιεραρχίας της Εκκλησίας μας, όταν κυριαρχή τό πνεύμα της Συνοδικότητας, τό Αποστολικό «*έδοξε τώ Αγίω Πνεύματι και ήμιν*» και τό Ιεροκανονικό «*επόμεινοι τοῖς Αγίοις Πατράσι*», γίνονται μέ τήν Χάριν του Κυρίου μας θαύματα. Οι Αρχιερατικές εκλογές, όταν διενεργούνται θεία νεύσει, θεοκινήτως, άμερολήπτως και άξιοκρατικώς, χωρίς κάποια επιβολή ή πίεση, τότε θριαμβεύει ή Συνοδικότητα. Αλλά και στις αίθουσες των Εκκλησιαστικών Δικαστηρίων, όταν αφήνονται άνεπηρέαστοι και άδέσμευτοι οι Συνοδικοί και λοιποί εκκλησιαστικοί λειτουργοί, τότε και έδω κατισχύει τό Συνοδικό σύστημα, ή άριστη άρχή της Συνοδικότητας: «*ή ψήφος των πλειόνων κρατείτω*»¹⁵. Η άρχή αυτή, βεβαίως, δέν περιλαμβάνει και τά δογματικά-έκκλησιολογικά θέματα, όπου απαιτήτως άπαιτείται ή όμοφωνία και όμογνωμία. Υπεράνω όλων, όμως, προέχει ή άρχή της Συνοδικότητας, όταν σε μία Ιερά Σύνοδο, όπως είναι ή μελετωμένη να συνέλθη τόν προσεχή Ιούνιο «Αγία και Μεγάλη Σύνοδος», αντιμετώπιζονται σοβαρά εκκλησιολογικά-δογματικά και ιεροκανονικά θέματα, όποτε άπαιτείται άπόλυτος σεβασμός και προ-

σήλωση στην Άγιογραφική, Άγιοπατερική, δογματική και κανονική διδασκαλία και Παράδοσι της Άγιωτάτης μας Εκκλησίας.

Τά άχρι τουδε γνωστά δεδομένα της «Αγίας και Μεγάλης Συνόδου», που θά συνέλθη στην Κρήτη, δέν διαφαίνονται να προοιωνίζουν, ούτε να έγγυώνται τά βασικά και άπαραίτητα στοιχεία της Συνοδικότητας, εις τά όποια άναφερθήκαμε. Ο άποκλεισμός της πλειονότητας των Όρθοδόξων Έπισκόπων, ύστερα από τήν άπόφασι των Προκαθήμενων των κατά τόπους Όρθοδόξων Εκκλησιών (που συνεπάγεται στέρην άπαραγράφου και άναφαιρέτου δικαιώματος, τό όποιο έχει ό κάθε Έπίσκοπος «Θείω και ανθρωπίνω δικαίω»). Ο διά Προσυνοδικών Διασκεύσεων και Επιτροπών καθορισμός όχι μόνον των θεμάτων, αλλά και των επί αυτών θεολογικών και εκκλησιολογικών τοποθετήσεων υπό μόνων των εκπροσώπων εκάστης Όρθοδόξου Τοπικής Εκκλησίας, δίχα Αποφάσεως και ειδικής έξουσιοδοτησεώς των υπό του Κυριάρχου Σώματος της Ιεραρχίας. Η μία ψήφος εκάστης Όρθοδόξου κατά τόπους Εκκλησίας υπό μόνων των Προκαθήμενων και ή προκαθορισθείσα όμοφωνία, που παραπέμπει σε δυτικά πρότυπα οικείων «συνόδων» και επιτροπών.

Ο πρό της συγκλήσεως της «Αγίας και Μεγάλης Συνόδου» (μία εβδομάδα ενωρίτερα) προκαθορισμός δι' εκπροσώπων του μηνύματος της εν θέματι Συνόδου προς τόν σύγχρονο κόσμο. Η επίσπευσις της άποδόσεως της εκκλησιαστικότητας σε άπεσχισμένες χριστιανικές κοινότητες έτεροδόξων και κακοδόξων, αίρετικών και θιαστών της «μεταπατερικής» (γράφε άντιπατερικής) θεολογίας, χωρίς τήν μοναδική άποκλειστική προϋπόθεσι της εν άληθει μετανοία ειλικρινούς έπιστροφής των ως άνω αίρετικών και πεπλανημένων εις τούς κόλπους της Μιάς, Αγίας, Καθολικής και Αποστολικής Εκκλησίας.

Η διά προσβλητικών χαρακτηρισμών, άπειλών, έκβιασμών και μειωτικών επιθετικών εκφράσεων, άνευ θεολογικών και εκκλησιολογικών έπιχειρημάτων, έπιχειρήσις άπαξίσεως των ευόρκως και εν φόβω Θεού αγωνιζομένων ύπερ της εν Χριστώ άποκαλυφθείσης Θείας Άληθείας και ύπερ της Όρθοδόξου Παραδόσεως και κληρονομίας. Καί τέλος ή εν σπουδή, «στανικώ τώ τρόπω» και πάση θυσία προώθησις των οικουμενιστικών στόχων και σχεδίων της εκκλησιαστικοποίησεως των άνεκκλη-

σιάστων και κανονικῶς ἀκοινωνήτων, ἀντίκεινται προφανῶς εἰς τό ἀκραφνές πνεῦμα τῆς Ἁγίας Συνοδικότητος τῶν Ἁγίων Πατέρων τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων τῆς Μιάς καὶ Μόνης Ἁγίας τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας.

Εἶθε τό Πανάγιον Πνεῦμα, τό φωτίζον καὶ στηρίζον καὶ ἀγιάζον τούς πιστούς καὶ τὴν Ἁγίαν ἡμῶν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν, νά καταυγάσῃ «νοῦν, ψυχὴν καὶ καρδίαν» ἀπάντων τῶν Μακ. Προκαθημέ-

νων καὶ τῶν Μελῶν τῆς συγκληθησομένης Μεγάλῃς Συνόδου εἰς τό ὀρθοτομεῖν τόν Λόγον τῆς Θείας Ἀληθείας καὶ νά ἀποτρέψῃ πᾶσαν διαίρεσιν καὶ πάντα διχασμόν, πᾶσαν νεωτερικὴν διδασκαλίαν καὶ ἑτεροδιδασκαλίαν, καὶ ἀντὶ τούτων νά ἐπικρατήσῃ ἡ ὑγιαίνουσα καὶ ἀκραφνῶς Ὁρθόδοξος Ἀγιοπατερικὴ διδασκαλία καὶ Παράδοσις. Ἀμήν

† Ὁ Κυθέρων Σεραφεῖμ

1. Ἀμίλκα Ἀλιβιζάτου (†) Καθηγητοῦ τοῦ Κανονικοῦ Δικαίου ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Ἀθηνῶν, Οἱ Ἱεροὶ Κανόνες, Ἐκδ. Τρίτη, 1997, Ἀποστολικὴ Διακονία, σελ. 20.
2. Ρωμ. ιβ' 2.
3. Πεντηκοστάριον, Κυριακὴ τῆς Πεντηκοστῆς, γ' ἰδιόμελον τῶν Ἑσπερίων.
4. Πρβλ. Τριψῆδιον, Κυριακὴ τῆς Ὁρθοδοξίας, γ' προσόμοιον τῶν Αἰνῶν.
5. Πραξ. α', 24-26.
6. Π.Ν. Τρεμπέλα (†), Ὑπόμνημα εἰς τὰς Πράξεις τῶν Ἀποστόλων, Ἀδελφ. Θεολόγων «Ο ΣΩΤΗΡ», σελ. 72-73.
7. Πραξ. ιε', 22.
8. Πραξ. ιε', 25.

9. Πραξ. ιε', 28.
10. Ἁγίου Ἰωάννου Χρυσοστόμου, Ε.Π.Ε 19, 488.
11. Ἀμίλκα Ἀλιβιζάτου (†) Καθηγητοῦ τοῦ Κανονικοῦ Δικαίου ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Ἀθηνῶν, Οἱ Ἱεροὶ Κανόνες, τμῆμα Α' Οἰκουμενικαὶ Σύνοδοι, σελ. 19-20.
12. Β' Κορ. γ' 17.
13. Τριψῆδιον, Κανὼν Ὁρθοῦ Μεγ. Πέμπτης, ῥθ' ε', εἰρμός ε' σελ. 877, ἐκδ. Ἀποστολικῆς Διακονίας, Ἀθήναι 1994.
14. Νικοδήμου τοῦ Ἁγιορείτου καὶ Ἀγαπίου Ἱερομονάχου, Πηδάλιον τῆς Νοητῆς Νηὸς τῆς Μιάς, Ἁγίας, Καθολικῆς καὶ Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας, Κανὼν ΛΔ' Ἀγ. Ἀποστόλων, ἐκδ. Β', ἐν Ἀθήναις 1841, σελ. 21.
15. Ἐνθ' ἄνωτ. Κανὼν ΣΤ', Α' Οἰκομ. Συνόδου, σελ. 72.

Ὁ Ἑσπερινὸς τῆς Συγγνώμης στή Μυρτιδιώτισσα

Μέ κατάνυξι τελέσθηκε στά Μυρτιδία τό βράδυ τῆς Τυρινῆς ὁ πρῶτος Κατανυκτικὸς Ἑσπερινός, ὁ Ἑσπερινός τῆς συγγνώμης, ὅπως συνηθίζεται νά λέγεται. Ἡ Ἀκολουθία ἐγίνε στοῦ Ναοῦ τῆς Εὐρέσεως, στοῦ παλαιῦ Καθολικὸ τῆς Μονῆς, ὅπου εὐρίσκεται ἡ Ἁγία Εἰκόνα αὐτῆ τῆν περίοδο. Μέ τόν Ἑσπερινό αὐτό μπαίνομε στήν πένθημη περίοδο τῆς Μεγάλῃς Τεσσαρακοστῆς καὶ ὅλα μέσα στοῦ Ναοῦ, ὁ διάκονος, τά ἄμφια τῶν ἱερέων καὶ οἱ ὕμνοι εἶναι ἀνάλογα, ὥστε νά δημιουργοῦν κατανυκτικὴ ἀτμόσφαιρα.

Στόν Ἑσπερινό χοροστάτησε ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας κ. Σεραφεῖμ, πλαισιούμενος ἀπό τούς Ἱερεῖς τῆς νήσου. Στό τέλος ὁ Σεβασμιώτατος μίλησε ἐπίκαιρα γιά τὴν περίοδο τῆς νηστείας καὶ γιά «**τό στάδιο τῶν ἀρετῶν**» πού ἀνοίγεται μπροστά μας μέ τὴν τέλεσι αὐτοῦ τοῦ Ἑσπερινοῦ καὶ τελειώνει τό Πάσχα.

Ἰδιαίτερα ὁ Σεβασμιώτατος προέτρεψε τούς πιστούς νά ἐντείνουν τίς προσευχῆς τους τὴν πρώτη ἐβδομάδα τῆς Σαρακοστῆς γιά τὴ λύσι τῆς

ἀνομβρίας, τό μείζον πρόβλημα πού ἀπασχολεῖ τό νησί μας, καθώς καὶ γιά τό προσφυγικό, καὶ ζήτησε ἐκτός ἀπὸ προσευχὴ γι' αὐτούς τούς ἀνθρώπους, πού ταλαιπωροῦνται, νά γίνῃ προσπάθεια ἐξοικονόμησης λίγων χρημάτων ἀπ' τόν καθένα, ὥστε νά ἐνισχυθῇ ὁ δίσκος πού θά περιαχθῇ τὴν Κυριακὴ τῆς Ὁρθοδοξίας γιά τό σκοπὸ αὐτό.

Στό τέλος τοῦ Ἑσπερινοῦ, σύμφωνα μέ τό τυπικό τοῦ Ἑσπερινοῦ τῆς Συγγνώμης, οἱ πιστοὶ πέρασαν καὶ προσκύνησαν τὴν Ἁγία Εἰκόνα, τό Σταυρὸ πού κρατοῦσε ὁ Σεβασμιώτατος, τό Εὐαγγέλιο καὶ τίς Εἰκόνες πού κρατοῦσαν οἱ Ἱερεῖς. Μέ τὴν ἀναχώρησί μας ἀπὸ τὰ Μυρτιδία εὐεργετικὴ βροχούλα μᾶς συνόδευε μέχρι τὰ σπίτια μας. Τό ἴδιο δῶρο μᾶς ἔκανε ἡ Μυρτιδιώτισσα μας μετὰ τὴν Ἀκολουθία τῶν Ἀ' Χαριετισμῶν, πού ἐτελέσθη ἀπὸ τόν Σεβ. Μητροπολίτη μας στοῦ παλαιῦ Καθολικὸ τῆς Μονῆς Μυρτιδιῶν.

Εἶθε οἱ εὐχῆς τοῦ Σεβασμιωτάτου καὶ οἱ προσευχῆς ὄλων νά εἰσακουσθοῦν.

Ἡ «Σχολή Γονέων» τόν Ἰανουάριο 2016

Ὁμιλητής στή μηνιαία Σύναξη τῆς Σχολῆς Γονέων καί Κηδεμόνων πού ἔγινε τό Σάββατο 9 Ἰανουαρίου 2016 στό Πνευματικό Κέντρο Ποταμοῦ καί τήν Κυριακή 10 Ἰανουαρίου 2016 στό Λεονταίνιο Πνευματικό Κέντρο Κεραμωτοῦ, ἦταν ὁ **Αἰδεσιμολογιώτατος Πρωτοπρεσβύτερος - Ἱατρός π. Πέτρος Μαριᾶτος**. Τό θέμα τῆς ὁμιλίας του ἦταν «**Πραγματικοί καί φανταστικοί κίνδυνοι γιά τά παιδιά**».

Ξεκίνησε ὁ π. Πέτρος τήν ὁμιλία του δίνοντας τόν ὀρισμό τῆς λέξεως «κίνδυνος». Κίνδυνος παύει νά πεί ἠύξημένη πιθανότητα νά μᾶς συμβεῖ κάτι κακό καί ἐν προκειμένῳ στά παιδιά. Δέν ταυτίζεται μέ τήν ἀπειλή, ἡ ὁποία σημαίνει ὅτι κάποιος τήν προκαλεῖ, ἐνῶ ὁ κίνδυνος εἶναι κάτι πιό αυτόματο.

Ὁ π. Πέτρος στή συνέχεια ἐχώρισε τούς κινδύνους γιά τά παιδιά σέ **πραγματικούς καί φανταστικούς**. Καί οἱ πραγματικοί καί οἱ φανταστικοί μπορούν νά καταταγοῦν σέ σωματικούς, ψυχολογικούς καί πνευματικούς. **Πραγματικοί κίνδυνοι** εἶναι αὐτοί, πού λίγο πολύ ὅλοι γνωρίζουμε, δηλαδή, ἀρρώστειες, ἀτυχήματα, συνέπειες ἀπό τό κοινωνικό περιβάλλον.

Ὅμως, πολλές φορές οἱ γονεῖς ὑπερτιμοῦν ὀρισμένους κινδύνους καί ὑποτιμοῦν ἢ ἀδιαφοροῦν γιά ἄλλους σημαντικούς. Ἔτσι, μπορεῖ νά ἐνδιαφέρονται γιά τήν τροφή τῶν παιδιῶν, γιά τό ντύσιμο, γιά τά μαθήματα π.χ. χοροῦ καί νά μὴν ἔχουν συνειδητοποιήσει τούς δύο νέους φοβερούς κινδύνους τῆς ἐποχῆς μας: τήν **τηλεόραση** καί τό **διαδίκτυο**.

Σέ αὐτά τά δύο ὁ π. Πέτρος ἐπέμεινε ἰδιαίτερα. Ὡς πρὸς **τούς φανταστικούς κινδύνους**, τούς ἀνύπαρκτους δηλ. κινδύνους, μπορεῖ μὲν

αὐτοί νά ὀφείλονται στό **φυσικό ψυχισμό τοῦ παιδιοῦ**, ὅπως π.χ. ὁ φόβος τοῦ σκοταδιοῦ, κυρίως ὅμως ὀφείλονται σέ **κακή ἐκτίμηση** γιά τήν ὑπαρξή τους ἐκ μέρους τῶν γονέων.

Χαριτολογώντας δέ ὁμιλητής εἶπε ὅτι οἱ πιό ἐπικίνδυνοι ἄνθρωποι γιά ἓνα παιδί μπορεῖ νά εἶναι οἱ γονεῖς του. Ἔτσι π.χ. οἱ γονεῖς εἶναι σχολαστικοί στήν ἐπιλογή τῶν τροφῶν γιά τό παιδί, τρέχουν εὐκόλα στούς γιατρούς μέ ἀφορμή ἐλαφρά ἢ ἀνύπαρκτα συμπτώματα ἀρρώστειας, ἐνῶ ἐπανειλημμένα πέλζουν τόν γιατρό νά γράφει φάρμακα. Τό παράδοξο εἶναι ὅτι οἱ ἴδιοι οἱ γονεῖς ἐνδέχεται νά φοβούνται τά ἐμβόλια, ἐπειδή διάβασαν ἓνα δῆθεν ἐπιστημονικό ἄρθρο σέ κάποιο ἐλαφρό περιοδικό. Βλέπουμε λοιπόν, ὅτι τό Α καί τό Ω τῆς διαπαιδα-

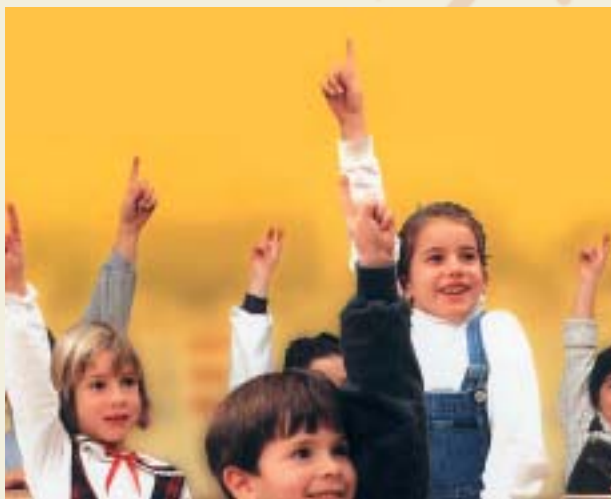

γωγῆσεως τῶν παιδιῶν γιά τούς κινδύνους πού διατρέχουν εἶναι ἡ **σωστή ψυχολογική καί πνευματική κατάσταση τῶν γονέων καί τῆς οἰκογένειας ὅλης**.

Ὡς κατακλειδα, τοῦλάχιστον γιά ἀνθρώπους χριστιανούς, ὀφείλουμε νά ἔχουμε ὑπόψη μας ὅτι **ὁ φόβος κάθε κινδύνου αἰρέται ἀπό τήν Ἀ-**

γάπη καί τήν Πίστη σέ Ἐκεῖνον πού θυσίαστηκε καί Ἀναστήθηκε γιά ἡμᾶς.

Ἀκολούθησε μιά πολύ ἐνδιαφέρουσα συζήτηση ἐπί τοῦ θέματος μέ πολύ ἐνδιαφέρουσες παρατηρήσεις καί ἐρωτήματα. Εὐχαριστοῦμε τόν π. Πέτρο Μαριᾶτο γιά τήν πολύ ὡραία ὁμιλία, πού μᾶς χάρισε.

‘Η «Σχολή Γονέων» τόν Φεβρουάριο 2016

Τό Σάββατο 20 Φεβρουαρίου 2016 στό Πνευματικό Κέντρο Ποταμού καί τήν Κυριακή 21 Φεβρουαρίου 2015 στό Λεοντσίειο Πνευματικό Κέντρο Κεραμωτού, ἔγινε ἡ μηνιαία Σύναξις τῆς Σχολῆς Γονέων καί Κηδεμόνων. **Ὁμιλητής ὁ Θεολόγος Καθηγητής τοῦ Γυμνασίου Κυθήρων κ. Γεώργιος Λουράντος** μέ θέμα **«Οἰκογένεια: Ἕνας θεσμός σέ ἀμφισβήτηση»**.

Στήν ἀρχή τῆς ὁμιλίας του ὁ ἀγαπητός σέ ὅλους μας Καθηγητής ἀνέφερε χαρακτηριστικά λόγια, πού ἔχουν εἰπωθεῖ γιά τήν οἰκογένεια.

Τό κύτταρο τῆς κοινωνίας.

Δεσμός ἰσόβιος καί ἀδιάλυτος.

Λιμάνι ἀσφαλές.

Ἐργαστήρι ἀγιότητας.

Ἀγώνας καί παλαιστρα ἀρετῆς.

Θεσμός θεοσύστατος.

Μυστήριο ἱερό.

«Κατ’ οἶκον Ἐκκλησία».

Ἀμέσως μετὰ ἀκολούθησαν οἱ πρῶτες σημαντικές διαπιστώσεις. Αὐτό τό κύτταρο τῆς κοινωνίας ἀρρώστησε βαριά καί μετέδωσε καρκίνο σέ ὅλο τό σῶμα. Ὁ δεσμός ἔπαυσε νά εἶναι ἰσόβιος. Διαλύεται πιά πολύ εὐκόλα. Τό λιμάνι εἶναι ταραγμένο καί δέν παρέχει ἀσφάλεια. Τό ἐργαστήρι τῆς ἀγιότητας ἐκλείσει. Ὁ ἀγώνας καί ἡ πάλη γιά τήν ἀρετή ἀντικαταστάθηκαν ἀπό τήν ἀνεση καί τήν ἀπόλαυση πού ἀπαιτεῖ ἡ ἐμπάθεια. Ὁ θεοσύστατος θεσμός ἔγινε ἀπλή καί εὐκόλη συμ-

φωνία ἀνθρώπων. Τό μυστήριο ἔχασε τήν ἱερότητά του. Ἡ «κατ’ οἶκον ἐκκλησία» ἐρεπώθηκε.

Ἀνέλυσε στή συνέχεια ποιά νοοτροπία ἐπικρατεῖ σήμερα στίς σύγχρονες πολιτισμένες κοινωνίες μας γιά τόν θεσμό τῆς οἰκογένειας καί ποιές εἶναι οἱ ὀλέθριες τακτικές, πού περνοῦν δυστυχῶς τελευταῖα καί στήν κοινωνία τῆς ἐλληνικῆς ὀρθόδοξης πατρίδας μας.

Συνεχίζοντας τήν ὁμιλία του ὁ κ. Λουράντος μᾶς μίλησε **γιά τόν μυστηριακό χαρακτήρα τοῦ θεοσύστατου θεσμοῦ τοῦ Γάμου**. Τή σχέση ἑνός ἀνδρα καί μιᾶς γυναίκας ἡ Ἐκκλησία μας τήν βλέπει μέ βαθύ σεβασμό καί προσδίδει ἱερότητα μεγάλη, τήν εὐλογεῖ καί τήν ἐνισχύει μέ τή χάρη εἰδικοῦ μυστηρίου.

Ἀνέλυσε ὁ Καθηγητής στή συνέχεια τό θέμα **τοῦ πολιτικοῦ γάμου**, ὁ ὁποῖος, μᾶς εἶπε, δέν εἶναι μυστήριο. Δέν μπορεί νά ἐνώσει τοὺς ἀνθρώπους ἡ εὐχή, ἡ χειραψία καί τό χαμόγελο τοῦ Δημάρχου. Τοὺς ἀνθρώπους τοὺς ἐνώνει ἡ παντοδύναμη χάρη τοῦ Θεοῦ, ἡ ὁποία παρέχεται ἀφθονη στό μυστήριο. **Τό βασικό λάθος** πού γίνεται εἶναι ὅτι ὁ **γάμος θεωρεῖται περισσότερο κοινωνική ἐκδήλωση**. Ἀλλά, δέν πρέπει νά ξεχνᾶμε ὅτι ὁ θρησκευτικός γάμος εἶναι μυστήριο.

Ἐπίσης, ἀναφέρθηκε ὁ ὁμιλητής μας καί σ’ ἓνα ἄλλο φαινόμενο πού παρατηρεῖται στίς μέρες μας καί εἶναι: γάμος καί βάπτισμα μαζί.

Καλό εἶναι οἱ νέοι πού θέλουν νά κάνουν οἰκογένεια, νά πηγαίνουν στήν Ἐκκλησία, νά παίρνουν τήν εὐλογία τῆς, νά δέχονται τή χάρη τοῦ Θεοῦ καί ἔτσι νά ἀρχίζουν τήν κοινή πορεία τους. Ἀλλά ὅταν μετὰ τό γάμο ἀκολουθεῖ ἀμέσως ἡ βάπτισμα αὐτό σημαίνει ὅτι ἡ κοινή ζωή ἄρχισε πρὶν ἀπό τό γάμο. Καί αὐτό ἡ Ἐκκλησία δέν μπορεί νά τό δεχτεῖ. Ἀπλά κάποιες φορές τό ἀνέχεται. *«Τοῖς πᾶσι χρόνος καί καιρός τῶ παντὶ πράγματι ὑπὸ τόν οὐρανόν, καιρός τοῦ τεκεῖν καί καιρός τοῦ ἀποθανεῖν»* (Ἐκκλ. Γ’, 1-2) λέει ὁ αἰώνιος λόγος τοῦ Θεοῦ. Τό καθετί στόν καιρό του.

Παραπλήσιο πρόβλημα εἶναι ὅταν οἱ νέοι

συγκατοικοῦν καί συζοῦν χωρίς καμμία δέσμευση. **Ἐλεύθερη συμβίωση** τό λένε. Ἀφοῦ ἀπορρίπτουν τόν θρησκευτικό, πολύ εὐκολώτερα μποροῦν νά ἀπορρίψουν τόν πολιτικό, ἄν μάλιστα δέν ἀποβλέπουν σέ κάποια οικονομικά ὀφέλη.

Ἄσπαστος ὁ **πολιτικός γάμος**, μᾶς εἶπε ὁ κ. Λουράντος, **γιά τούς πιστούς ἀνθρώπους δέν ἔχει τίποτα νά προσφέρει**, δέν ἔχει καμμία ἀξία. Γιά ἐκείνους, ὅμως, πού ζοῦν μακριά ἀπό τήν Ἐκκλησία, προϋποθέτει κάποιες δεσμεύσεις καί στηρίζεται σέ μιά κοινή ἀπόφαση καί συμφωνία, πού δηλώνεται σέ ἐπίσημη ὥρα ἐνώπιον τῆς πολιτείας.

Οἱ ἐλεύθερες συμβιώσεις εἶναι κατά κανόνα μέ ἡμερομηνία λήξεως, πού μάλιστα δέν ἀργεῖ πολύ.

Συνεχίζοντας ἀναφέρθηκε καί σέ ἓνα ἄλλο θέμα, **στή συνοχή καί ἐνότητα τῆς οἰκογένειας**.

Δυστυχῶς, οἱ συνθήκες ζωῆς ὅπως ἔχουν διαμορφωθεῖ στίς σύγχρονες κοινωνίες, δέν βοηθοῦν τήν συνοχή καί τήν ἐνότητα τῆς οἰκογένειας. Ἡ οἰκογένεια δέν εἶναι δεμένη ὅπως ἄλλοτε. Ἐνας βασικός λόγος εἶναι ὅτι δέν μπορεῖ νά βρισκεται συχνά ὅλη συγκεντρωμένη στό σπίτι.

Δοθήκαν στή συνέχεια συστάσεις ἀντιμετώπισης **τοῦ προβλήματος τῆς πολύωρης ἀπουσίας ἀπό τό σπίτι**. Ὄταν οἱ γονεῖς γυρίζουν στό σπίτι, νά ξεχάσουν τή δουλειά καί ὅλες τίς σχετικές φροντίδες καί νά ἀφοσιώνονται σέ αὐτό.

Πολύ μπορεῖ νά βοηθήσει **τήν οἰκογένεια τό κοινό τραπέζι**. Πολύ πιό βοηθητική εἶναι ἡ **κοινή προσευχή**. Ἄν μποροῦν νά συμμετέχουν καί τά παιδιά στή προσευχή καθώς μεγαλώνουν, αὐτό θά φέρει πολλή τήν εὐλογία τοῦ Θεοῦ στό σπίτι.

Κατά τά Σαββατοκύριακα μπορεῖ καί κάτι ἄλλο νά βοηθήσει τήν οἰκογένεια νά βρεθεῖ μαζί. **Μιά ἔστω σύντομη ἐξοδος, μιά μικρή ἐκδρομή, ἓνα προσκύνημα σέ ἓνα μοναστήρι** μποροῦν νά χαρίσουν ὁμορφες καί εὐχάριστες στιγμές καί ὠφέλιμες ἐμπειρίες, πού ἐνισχύουν τήν ἐνότητα τῆς οἰκογένειας.

Ἀκόμη **ὁ κοινός ἐκκλησιασμός** συντελεῖ περισσότερο ἀπό καθετί στήν ἐνότητα τῆς

οἰκογένειας. Ἄν μάλιστα ὑπάρχει ἡ **ἀπαραίτητη προετοιμασία γιά τή συμμετοχή ὅλων στό Ποτήριο τῆς Ζωῆς, στήν κοινωνία τῶν ἀχράντων μυστηρίων** τότε ὁ ἴδιος ὁ Χριστός γίνεται ὁ ἐνοποιός, πού ἐνώνει ὅλους, ἐπομένως καί **τήν οἰκογένεια, σέ συμπαγές καί ἄρρηκτο σῶμα**.

Εἶναι ἐπίσης πολύ βοηθητικό νά ἔρχονται **οἱ γονεῖς**, καί καθώς μεγαλώνουν **καί τά παιδιά, στόν πνευματικό ἱερέα** καί ἀπό ἐκεῖ, **στό μυστήριο τῆς Ἐξομολογήσεως**, νά ἀποθέτουν τό βάρος τῆς ψυχῆς τους καί νά τακτοποιοῦν τά προβλήματα πού παρουσιάζονται μεταξύ τους.

Μέ αὐτούς τούς τρόπους οἱ σκορπισμένοι στούς δρόμους τοῦ κόσμου γυρίζουμε στό σπίτι μας καί ἀπολαμβάνουμε μέ χαρά τήν οἰκογένειά μας.

Ἐνα ἄλλο θέμα εἶναι ὅτι **σήμερα ἡ οἰκογένεια βρίσκεται σέ ἠλεκτρονικό κλοιό**. Ἡ ὑπερβολική χρήση ἠλεκτρονικῶν μέσων ἐνεργεῖ διασπαστικά μέσα στήν οἰκογένεια, καθώς τά μέλη αὐτά προσφέρουν ἀφάνταστα μεγάλη ποικιλία εὐκαιριῶν καί εἶναι ἰδιαίτερα ἐλκυστικά.

Ἀναφέρθηκε ὁ ἀγαπητός μας θεολόγος καί **στόν κίνδυνο τοῦ διαζυγίου καί πῶς πρέπει νά ἀντιμετωπιστεῖ μιά τέτοια τραγική κατάσταση** πού ὀλοένα ἐπικρατεῖ καί στήν πατρίδα μας. νά μήν ἀπαιτοῦμε ἀπό τόν ἄλλον τήν τελειότητα, διότι εἶναι ἄνθρωπος καί εἶναι φυσικό νά ἔχει ἐλαττώματα καί λάθη, νά μήν βλέπουμε μόνο τά λάθη του ἄλλου, νά βλέπουμε καί τά δικά μας λάθη, νά δείχνει ἀνοχή ὁ ἓνας στόν ἄλλον, νά μήν μεγαλοποιοῦν τίς πιθανές διαφορές τους, νά ἀντιμετωπίζουν τή διαφορετικότητά τους δυναμικά. Κι ὅλα αὐτά γιά νά ἐπιτευχθοῦν χρειάζεται πολύ ἀγάπη καί βέβαια ταπεινωση.

Ἀφιέρωσε τέλος τήν εἰσήγησή του αὐτή ὁ ἀγαπητός μας Γιώργος Λουράντος σέ ὅλους ὅσους προσπαθοῦν νά κρατήσουν τό σκάφος τῆς οἰκογένειάς τους πάνω στά ταραγμένα κύματα τῶν δισεκτῶν καιρῶν μας, μέ κυβερνήτη τόν νόμο τοῦ Θεοῦ πού μέ τή Χάρη Του καί τήν ἀγάπη Του κρατεῖ στήν ὑπαρξη ὅλο τόν κόσμο καί τόν κάθε ἄνθρωπο χωριστά.

Η ΧΑΡΙΣ ΚΑΙ Η ΕΥΛΟΓΙΑ ΤΩΝ ΙΕΡΩΝ ΕΙΚΟΝΩΝ

Ἡ Κυριακή τῆς Ὁρθοδοξίας εἶναι μιά ξεχωριστή, διότι παρά τό κατανυκτικό κλίμα τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, **ἐορτάζει λαμπρά ἡ Ὁρθοδοξία.**

Τὴν Κυριακή τῆς Ὁρθοδοξίας ἐορτάζουμε τὴν ἀνάμνησι τοῦ **κορυφαίου γεγονότος τῆς ἐκκλησιαστικῆς μας ἱστορίας, τῆς ἀναστηλώσεως τῶν Ἱερῶν Εἰκόνων**, τό ὁποῖο ἐπισυνέβη τό 843 μ.Χ. στό Βυζάντιο, χάρις στήν ἀποφασιστική συμβολή τῆς Βασιλίσσης καί μετέπειτα Ἁγίας Θεοδώρας, συζύγου τοῦ αὐτοκράτορα Θεοφίλου (840-843 μ.Χ.)

Ἀναφερόμαστε στή **μεγάλη εἰκονομαχική ἐριδα**, ἡ ὁποία συντάραξε κυριολεκτικά τὴν Ἐκκλησία μας γιά περισσότερα ἀπὸ ἑκατό χρόνια.

Τό 726 μ.Χ. ὁ αὐτοκράτωρ Λέων ὁ Γ΄ ὁ Ἰσαυρος (717-741 μ.Χ.) ἀποφάσισε νά ἐπιφέρει στό κράτος **ριζικές μεταρρυθμίσεις**. Μιά ἀπὸ αὐτές ἦταν ἡ **ἀπαγόρευση προσκύνησης τῶν Ἱερῶν Εἰκόνων**, ἐπειδὴ, παίρνοντας ἀφορμὴ ἀπὸ ὠρισμένα **ἀκραία φαινόμενα εἰκονολατρίας**, πίστευε πῶς ἡ χριστιανικὴ πίστη παρέκλινε στὴν εἰδωλολατρία. Στὴν οὐσία ὅμως ἐξέφραζε δικές του **ἀνεικονικές ἀπόψεις**, οἱ ὁποῖες ἦταν βαθύτατα ἐπηρεασμένες ἀπὸ τὴν **ἀνεικονικὴ ἰουδαϊκὴ καὶ ἰσλαμικὴ πίστη**.

Ἡ ἀναταραχὴ ἦταν ἀφάνταστη. **Ἡ αὐτοκρατορία χωρίστηκε σὲ δύο φοβερὰ ἀντιμαχόμενες ὁμάδες, τοὺς εἰκονομάχους καί τοὺς εἰκονολάτρεις.** Οἱ διώξεις φοβερές. Μεγάλες πατερικές μορφές ἀνάλαβαν νά ὑπερασπίσουν τὴν ὀρθόδοξη πίστη. **Στά 787 μ.Χ. συγκλήθηκε ἡ Ζ΄ Οἰκουμενικὴ Σύνοδος**, ἡ ὁποία διατύπωσε μὲ ἀκρίβεια τὴν ὀφειλόμενη τιμὴ στὶς ἱερές εἰκόνες. Σὲ αὐτὴ ἐπίσης διευκρινίστηκαν καί ἄλλα δυσνόητα σημεῖα τῆς χριστιανικῆς πίστεως, ἔτσι ὥστε νά ἔχουμε **πλήρη ἀποκρυστάλλωση τοῦ ὀρθοδόξου δόγματος** καί νά ὀμιλοῦμε γιά **θρίαμβο τῆς Ὁρθοδοξίας μας**.

Ἡ εἰκόνα στὴν Ὁρθοδοξία μας δέν ἀποτελεῖ ἀντικείμενο λατρείας, ἀλλὰ λειτουργεῖ ἀποκλειστικά ὡς μέσον τιμῆς τοῦ εἰκονιζομένου προσώπου. Ἀκόμα καί ὁ Χριστὸς μπορεῖ νά εἰκονισθεῖ, διότι ἐγίνε ἀνθρώπος. Μάλιστα ὁποῖος ἀρνεῖται

τόν εἰκονισμό τοῦ Χριστοῦ ἀρνεῖται οὐσιαστικά τὴν ἀνθρώπινη φύση Του! Οἱ μεγάλοι Πατέρες καί διδάσκαλοι τῆς Ἐκκλησίας μας, πού ἀναδείχθηκαν μέσα ἀπὸ τὴ λαίλαπα τῆς εἰκονομαχίας, διατύπωσαν τό ὀρθόδοξο δόγμα μὲ προσοχὴ καί εὐλάβεια. **Ἡ προσκύνηση τῆς ἱερῆς εἰκόνας τοῦ Χριστοῦ καί τῶν ἄλλων ἱερῶν προσώπων τοῦ Χριστιανισμοῦ δέν εἶναι εἰδωλολατρία**, ὅπως κατηγοροῦνταν οἱ χριστιανοὶ ἀπὸ τοὺς εἰκονομάχους, διότι ἡ τιμὴ δέν ἀπευθύνεται στὴν ὕλη, ἀλλὰ στό εἰκονιζόμενο πρόσωπο, καθὼτι **«ἡ τῆς εἰκόνας τιμὴ ἐπὶ τό πρωτότυπον διαβαίνει»** (Μ. Βασίλειος Ρ.Γ . 32, 149) καί **«Προσκυνοῦμεν δὲ ταῖς εἰκόσιν οὐ τῇ ὕλῃ προσ-**

φέροντες τὴν προσκύνησιν, ἀλλὰ δι' αὐτῶν τοῖς ἐν αὐταῖς εἰκονιζομένοις» (Ι. Δαμασκ. Ρ.Γ . 94 1356).

Ἡ εὐλογία καί ἡ χάρις πού λαμβάνει ὁ πιστὸς ἀπὸ τὴν προσκύνηση τῶν ἱερῶν εἰκόνων δίνεται ἀπὸ τό ζωντανὸ ἱερό πρόσωπο καί ὄχι ἀπὸ τὴν ὕλη

τῆς εἰκόνας. **Ἡ εἰκόνα ἔχει τεράστια ποιμαντικὴ χρησιμότητα.** Μιά εἰκόνα, σύμφωνα μὲ ξένη γλωσσικὴ ἔκφραση, ἀξίζει περισσότερο ἀπὸ χίλιες λέξεις. Αὐτό σημαίνει ὅτι **μέσω τῆς ἐκκλησιαστικῆς εἰκονογραφίας οἱ πιστοὶ βοηθοῦνται νά ἀναχθοῦν στὶς ὑψηλές πνευματικὲς θεωρίες καί στό θεῖον.**

Βεβαίως ἡ ἡρεμία δέν ἀποκαταστάθηκε, διότι ἐξακολουθοῦσαν νά βασιλεύουν εἰκονομάχοι αὐτοκράτορες. Στά 843 ἡ εὐσεβῆς αὐτοκράτειρα Θεοδώρα, ἐπίτροπος τοῦ ἀνήλικου γιου τῆς Μιχαῆλ τοῦ Γ΄, ἔθεσε τέρμα στὴν εἰκονομαχικὴ ἐριδα καί συνετέλεσε στό θρίαμβο τῆς Ὁρθοδοξίας. Οἱ Πατέρες ὤρισαν νά ἐορτάζεται ὁ θρίαμβος τοῦ Ὁρθοδόξου δόγματος τὴν πρώτη Κυριακὴ τῶν Νηστειῶν γιά νά δείξει στοὺς πιστοὺς πῶς ὁ πνευματικὸς μας ἀγώνας θά πρέπει νά συνδυάζεται μὲ τὴν ὀρθὴ πίστη γιά νά εἶναι πραγματικά ἀποτελεσματικός. Νηστεία καί ἀσκητικὴ ζωὴ ἔχουν διάφορες ἀιρέσεις ἢ θρησκείες, καί ἐνίοτε μὲ πολὺ αὐστηρὸτερους κανόνες ἀσκήσης. Ὅμως αὐτό δὲ σημαίνει ὅτι μποροῦν αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι νά σωθοῦν καί νά ἐνωθοῦν μὲ τὸν Θεό. Ἡ σωτηρία εἶναι συνωνυμὴ μὲ τὴν ἀλήθεια. Ἀντίθετα ἢ πλάνη καί τό ψεῦδος ὁδηγοῦν σὲ ἀδιέξοδα καί ἐν τέλει στὴν ἀπώλεια.

Ίκετευτικές εὐχές γιά τήν μεγάλη ἀνομβρία τοῦ νησιού

Κυριακή Ὁρθοδοξίας 2016

Μέ τήν ἀρμόζουσα στήν ἡμέρα λαμπρότητα ἐορτάσθηκε στήν Παναγιοσκέπαστη νήσο τῶν Κυθῆρων ἡ Κυριακή τῆς Ὁρθοδοξίας.

Ἐπίκεντρο τοῦ ἐορτασμοῦ ἡ Ἱερά Μονή Παναγίας Μυρτιδιώτισσας, ὅπου ιεροούργησε ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κυθῆρων καί Ἀντικυθῆρων κ. Σεραφεῖμ.

Ὁλοκληρωθείσης τῆς Ἱερᾶς Λιτανείας τῶν Ἱερῶν Εἰκόνων, Κληῆρος καί λαός ἀπήλυθον γονυπετεῖς ἱκετευτικές δεήσεις γιά τή λύσι τῆς πολλῆς ἀνομβρίας πού μαστίζει τό νησί.

Μετά ταῦτα ξεκίνησε ἡ πεζή πορεία τῆς Ἱερᾶς Εἰκόνας τῆς Μυρτιδιώτισσης μέχρι τήν Χώρα, ὅπου ἐφθασε ἀργά τό ἀπόγευμα, τῶν κωδῶνων ὅλων τῶν Ἱερῶν Ναῶν χαρμοσύ-

ως κρουομένων.

Στόν Ἱερό Ναό Ἁγίου Γεωργίου, στό Λιβάδι, στίς 4 μ.μ. ἐτελέσθη ὁ Κατανυκτικός Ἑσπερινός τῆς Α' Κυριακῆς τῶν Νηστειῶν, χοροστατοῦντος τοῦ Σεβασμιωτάτου, ὁ ὁποῖος καί ὠμίλησε προσηκόντως. Ἐπειτα, ἀφοῦ προσκύνησε τό πλῆθος τοῦ λαοῦ, ἡ Ἱερή Εἰκόνα μέ λιτανευτική πομπή, προπορευομένης τῆς Φιλαρμονικῆς τῆς νήσου μέχρι τήν ἐξοδο τῆς κώμης τοῦ Λιβαδίου, κατευθύνθηκε πρὸς τήν πρωτεύουσα, τήν Χώρα τῶν Κυθῆρων.

Στήν εἴσοδο τῆς Χώρας ὑποδέχθηκαν τήν Ἱερά Εἰκόνα ὁ Δήμαρχος κ. Εὐστράτιος Χαρχαλάκης μέ μέλη τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου καί ἐν πομπῇ ἡ Ἱερή Εἰκόνα τοποθετήθηκε στόν Μητροπολιτικό Ναό, ὅπου τελέσθηκε πάνδημη Ἱερά Παράκλησις.

Ἡ Εἰκόνα σύμφωνα μέ τό παλαιό ἐθιμο, πού ἀνάγεται στήν περιοδο τῆς Ἀγγλοκρατίας τῶν Ἑπτανήσων, θά παραμείνει στόν Μητροπολιτικό

Ναό τοῦ Ἐσταυρωμένου μέχρι τή Δευτέρα τοῦ Πάσχα, ὅποτε θά ξεκινήσει τή "Γύρα" τῆς σέ ὅλο τό νησί τῶν Κυθῆρων γιά νά καταλήξει πάλι στόν μυρτοσκεπῆ Θρόνο Τῆς τήν Κυριακή τῶν Μυροφόρων.

Ὁ καλός καιρός ἔφερε τά βήματα ἑκατοντάδων Κυθηρίων ἀπό ὅλο τό νησί στό πανιερο Προσκύνημα τῶν Μυρτιδιῶν καί ἡ λιτανευτική πομπή μέχρι τή Χώρα ἦταν μεγαλειώδης, ἐνῶ καθόλη τή διάρκεια τῆς Λιτάνευσης ὁ Σεβασμιώτατος κ. Σεραφεῖμ ἔψαλε, μαζί μέ τούς Κανόνες πρὸς τήν Κυρία Θεοτόκο, τούς ἱκετευτικούς ὕμνους καί τίς εὐχές κατά τῆς ἀνομβρίας.

Ἅγια καὶ Μεγάλη Σύνοδος τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας

Πραγματοποιήθηκε στίς 23-3-16 στό Στάδιο Ειρήνης καί Φιλίας μέ τήν παρουσία ἑκατοντάδων λαοῦ (Ἀρχιερέων, λοιπῶν Κληρικῶν, Μοναχῶν καί πολυάριθμων πιστῶν) ἡ Θεολογική-Ἐπιστημονική

Ἡμερίδα πού συνδιοργάνωσαν οἱ Ἱερές Μητροπόλεις Γόρτυνος καί Μεγαλοπόλεως, Γλυφάδας, Κυθήρων καί Πειραιῶς καί ἡ Σύναξις Κληρικῶν καί Μοναχῶν, μέ θέμα “ΑΓΙΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗ ΣΥΝΟΔΟΣ”. Στήν κατάμεστη αἴθουσα “Μελίνα Μερκούρη” τοῦ Σταδίου, μίλησαν στίς δύο πρωινές συνεδρίες, οἱ Μητροπολίτες τῶν ἀνωτέρω Μητροπόλεων, ὁ Μητροπολίτης Ναυπάκτου κ. Ἱερόθεος, οἱ Ὁμότιμοι Καθηγητές Πανεπιστημίου π. Γεώργιος Μεταλληνός καί π. Θεόδωρος Ζήσης καί ὁ Καθηγητής τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Α.Π.Θεσσαλονίκης κ. Δημήτριος Τσελεγγίδης.

Τό θέμα πού ἀνέπτυξε ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κυθήρων κ. Σεραφεῖμ ἦταν “**Ἐκκλησιολογικά καί ποιμαντικά προβλήματα ἀπό τή μή συμμετοχή ὅλων τῶν Ἐπισκόπων στή Μεγάλη Σύνοδο**”.

Στίς ἀπογευματινές συνεδρίες μίλησαν ἄλλοι Κληρικοί καί λαϊκοί Θεολόγοι.

Ὅλοι οἱ ὁμιληταί ἐξέφρασαν τόν προβληματισμό τους γιά τόν

χαρακτήρα καί τή σκοπιμότητα αὐτῆς τῆς Συνόδου, πού ἀποφάσισε ἡ Σύναξις τῶν Προκαθημένων Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν τόν Μάρτιο τοῦ 2014, πού ἔγινε στό Φανάρι, νά συγκαλέσῃ ἐντός τοῦ τρέχοντος ἔτους.

Ἡ μή συμμετοχή ὅλων τῶν Ἐπισκόπων σέ αὐτή τήν Σύνοδο, ἡ ἔλλειψις ἐνημέρωσις τοῦ Πληρώματος τῆς Ἐκκλησίας, ἡ ἐπιλεκτική θεματολογία τῆς Συνόδου καί ἄλλα πολλά, εἶναι αὐτά πού παρεκίνησαν τοὺς ὀργανωτές στήν πραγματοποίησι αὐτῆς τῆς Ἡμερίδας γιά τήν ἐνημέρωσι τοῦ κόσμου. Τήν ὁμιλία τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου μας καί τήν ὅλη Θεολογική αὐτή Ἡμερίδα ἡμπορεῖτε νά τήν ἀκούσετε καί νά τήν δεῖτε στήν παρακάτω ηλεκτρονική διεύθυνση: <http://www.impantokratoros.gr/5E07B653.el.aspx>.

Βασίλης Σταύρου Ἱερέως Χάρος

Ἐσωτερική πλήρης ἀνακαίνισις τοῦ Ἐνοριακοῦ Ναοῦ Ἁγίου Γεωργίου Καρβουνάδων

Μέ τήν δύναμη τοῦ Θεοῦ καί τῶν Ἁγίων μας, κάθε τί πού φαίνεται ἀνθρωπίνως δύσκολο ἢ ἀδύνατο, ἀποδεικνύεται ἀπλό καί ἀπολύτως κατορθωτό. Ἐνα τέτοιο παράδειγμα εἶναι καί ἡ ἀνακαίνισις τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Γεωργίου Καρβουνάδων. Ἐνῶ φαινόταν δύσκολη ἡ ἐσωτερική του ἀνακαίνισις, τελικά ἡ θεία βοήθεια μέ τίς πρεσβείες τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου, μᾶς ἀπέδειξε πῶς μέ τόν Θεό τά πάντα εἶναι δυνατά.

Ἔτσι στίς 25 Σεπτεμβρίου τοῦ 2015 ξεκινήσαμε τήν ἐσωτερική ἀνακαίνισις τῶν σοβᾶδων τοῦ Ἱεροῦ μας Ναοῦ καί ἄλλων ἐργασιῶν ὅπως συντηρήσις, ἐλαιοχρωματισμός τοῦ Ναοῦ, συντήρησις ἱερῶν σκευῶν κ.ο.κ. ὥστε οἱ φθορές πού ἀπειλοῦσαν τόν αἰωνόβιο Ναό μας πλέον ἐξαλείφθηκαν καί ὁ Ναός τοῦ Ἁγίου Γεωργίου εἶναι σάν τό λαμπρότερο στολίδι τῆς ἐνορίας μας, πού τό χαίρεται ἐδῶ καί ἕναν αἰῶνα ἡ Κυθηραϊκή γῆ.

Στό ἔργο αὐτό, ὅμως, τό ὅποιο ἐκτελέσθη-

κε ἀπό τόν ἐργολάβο Βασίλειο Καλλιγερο καί ἀποπερατώθηκε τήν 15η Φεβρουαρίου τοῦ 2016, δέν ἤμασταν μόνοι ὡς ἐπιτροπή ἀλλά σύσσωμη ἡ κοινότητα τῆς Καρβουνάδας μέ εὐλαβεῖς δωρητές, ὄχι μόνον ἀπό τήν ἐνορία τῆς Καρβουνάδας, ἀλλά καί ἀπό τήν νῆσο καί πέραν αὐτῆς ὅπου χτυπά κάθε Κυθηραϊκή καρδιά. Οἱ συμπατριῶτες μας, μέ πρωτοπόρο τόν Ἅγιο Μεγαλομάρτυρα Γεώργιον καί τίς ἁγίες πρεσβείες

Συνέχεια στή σελ. 16.

Ἵταν τό ἔθιμο ἐμπαίζει καί διακωμωδεῖ τά Ἅγια Μυστήρια

Τό ἔθιμο τοῦ καρναβαλιοῦ εἶναι ἔθιμο ἀπό ἀρχαιοτάτων χρόνων καί ἔχει εἰδωλολατρική προέλευσι. Ἦθη καί ἔθιμα ἄξια μετάδοσις καί μὴ πέρασαν ἀνάμεσα στίς γενεές καί ἐφθασαν ὡς τίς μέρες μας, χωρίς οἱ περισσότεροι νά γνωρίζουμε τί ἔθιμα εἶναι αὐτά, ἀπό πού προέρχονται καί τί σημαίνουν. Ἡ τελευταία Κυριακή τῆς Ἀποκριᾶς εἶναι ἡ τελευταία μέρα τῆς κρεατοφαγίας (κατά τό ἔθιμο τοῦ λαοῦ, ἐνῶ ἡ Ἐκκλησία μας ὀρίζει τόν τερματισμό τῆς μιά Κυριακή ἐνωρίτερα, τήν Κυριακή τῆς Ἀπόκρεω καί ὄχι τῆς Τυρινῆς, ἡ ὁποία ὅμως συνηθίζεται νά ὀνομάζεται Κυριακή τῆς Ἀποκριᾶς) πρὶν τήν Μεγάλη Νηστεία τοῦ Πάσχα, τήν Σαρακοστή. Εἶναι καί ἡ μέρα πού γίνονται οἱ ἐκδηλώσεις τοῦ καρναβαλιοῦ. Μέ ἀφορμὴ τό καρναβάλι τοῦ Ποταμοῦ παρέλασε «γάμος» ὁμοφυλοφίλων (μέ «ιε-

ρέα» καί ἱερά σύμβολα!). Ἵταν ὅμως τό ἔθιμο γίνεται παρωδία καί φτάνουμε στά ὅρια τῆς ἀσέβειας, καταπατώντας τά σύμβολα μας παύει νά εἶναι μιά πλάκα. Τό ράσο καί τά Ἅγια Μυστήρια δέν τά ἐμπαίζουμε, οὔτε τά γελοιοποιοῦμε, καλυπτόμενοι πίσω ἀπό μασκαρέματα.

Ἵσοι ὑποδύθηκαν αὐτοῦς τοὺς ρόλους καί παρέκκλιναν ἀπό τόν δρόμο τῆς Ἐκκλησίας πρέπει σάν Χριστιανοί νά μετανοήσουν. Ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος σχολιάζοντας τόν λόγο τῆς Θείας Γραφῆς πού λέγει νά μὴν παίζουμε «ἐν οὐ παικτοῖς» εἶπε: Ἵταν παίζουμε μέ τά Θεῖα εἶναι σάν νά παίζουμε μέ τά κάρβουνα (Ἰωάν. Χρυσ. Ὁμιλία 31, 5).

Γι' αὐτά καί γιά ἄλλα μίλησε ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κυθῆρων κ. Σεραφεῖμ στό Radio Adelin μετά τό θλιβερό αὐτό συμβάν.

Ο έορτασμός της 25ης Μαρτίου 1821 στα Κύθηρα

Με έθνική ύπερηφάνεια και λαμπρότητα εορτάστηκε στα Κύθηρα η 195η Έπετειος της Έπανάστασης του 1821. Στις έορταστικές εκδηλώσεις παρέστη ο Αντιπεριφερειάρχης Νήσων κ. Παναγιώτης Χατζηπέρος, ο Δήμαρχος κ. Ευστράτιος Χαρχαλάκης, οι Αντιδήμαρχοι, ο Πρόεδρος με μέλη του Δ.Σ., τοπικοί Πρόεδροι και Έκπρόσωποι, καθώς και όλες οι στρατιωτικές, αστυνομικές και λοιπές Αρχές του νησιού.

Μετά την Αρχιερατική Λειτουργία και την Έπισημη Πανηγυρική Δοξολογία στον Μητροπολιτικό Ναό του Έσταυρωμένου, ακολούθησε επιμνημόσυνη δέηση στην Πλατεία Στάη της Χώρας από τον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη κ. Σεραφείμ, κατ'άθεσις στεφάνων, ανάκρουσις του Έθνικού Ύμνου, παραδοσιακοί χοροί από τους μαθητές των Σχολείων και οι εκδηλώσεις ολοκληρώθηκαν με την μαθητική παρέλασι ενώπιον των Αρχών.

Τόν πανηγυρικό της ημέρας εκφώνησε ο Δήμαρχος κ. Χαρχαλάκης δίνοντας έμφασι στή ρησι του Διονυσίου Σολωμού "Έθνικό είναι τό Άληθές".

Τις εκδηλώσεις κάλυψε μουσικά η Φιλαρμονική

Ποταμού υπό τήν διεύθυνσι του μαέστρου της κ. Παναγιώτη Λευθέρη. Εκδηλώσεις έγιναν και στήν Τοπική Κοινότητα Ποταμού, όπου τή Δημοτική Αρχή εκπροσώπησε ο Αντιδήμαρχος κ. Γ. Κομηνός.

Τό βράδυ της 25ης Μαρτίου αναβίωσε ύστερα από σχεδόν 4 δεκαετίες τό παλαιό έθιμο της λαμπαδηφορίας στα στενά σοκάκια της Χώρας, ύστερα από τήν πρωτοβουλία κατοίκων της περιοχής και με τήν παρουσία του Δημάρχου και των συνεργατών του, καθώς και του Αντιπεριφερειάρχη Νήσων κ. Χατζηπέρου.

Μετά τήν Άκολουθία της Β' Στάσης των Χαιρετισμών πού τέλεσε ο Σεβασμιώτατος κ. Σεραφείμ στον Μητροπολιτικό Ναό του Έσταυρωμένου, όπου από τήν Κυριακή της Όρθοδοξίας εύρίσκεται η Ίερά Εικόνα της Μυρτιδιώπισσας, οι κάτοικοι της Χώρας κρατώντας αναμμένες δάδες στα χέρια ακολούθησαν τήν πορεία πού κάνει κάθε χρόνο ο Έπιτάφιος τραγουδώντας έθνικά και πατριωτικά τραγούδια.

Η πομπή κατέληξε στήν Πλατεία Στάη, όπου η Πρόεδρος της Ένωσης Έπτανησίων Ελλάδας κ. Ελένη Κονοφάου κατέθεσε στεφάνι και οι συμμετέχοντες έψαλαν τόν Έθνικό Ύμνο. Στο τέλος παρατέθηκε κέρασμα στο ιστορικό κτίριο του Μαρκατού.

Πανηγυρικός λόγος για τήν Ἐθνική Ἐπέτειο τῆς 25ης Μαρτίου τοῦ Δημάρχου κ. Εὐστρατίου Χαρχαλάκη

Ὁ Ἐθνικός μας ποιητής Διονύσιος Σολωμός μᾶς προτρέπει νά θεωροῦμε **Ἐθνικό ὄ,τι εἶναι ἀληθές** καί νά μὴν ἐξαρτᾶμε τήν ἐθνική μας ὑπόσταση καί ἰδιοσυγκρασία στό ἀσάφες καί μυθῶδες. Ἡ ρήση του αὐτή εἰπώθηκε μέσα στήν ἐποχή κατά τήν ὁποία ὁ ἐθνικισμός εἶχε ἀγγίξει τά ἱστορικά του ὑψηλά καί θεωρήθηκε ἐν πολλοῖς αἰρετική καί ἀνατρεπτική. Καί ὁμως. Κανένα Ἔθνος δέν μπορεῖ νά σταθεῖ ὀρθοῖο στό διηνεκές βασιζόμενο μόνο στό μῦθο ἢ τήν ἀσάφεια. Καί ἕνα τρανό παράδειγμα διάλυσης τῶν μύθων εἶναι ἡ Ἐπανάσταση τῶν Ἑλλήνων τό 1821, πού παρά τό ἐχθρικό κλίμα τῆς εὐρωπαϊκῆς διπλωματίας, κατόρθωσε νά ἐπιτύχει καί νά ἀποδείξει ὅτι ἡ ἀλήθεια καί τό δίκαιο τοῦ αἰτήματος ἐλευθερίας καί ἀνεξαρτησίας τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ, ὑπερέβη κάθε μυθολογία πού καλλιεργοῦνταν τότε στίς Εὐρωπαϊκές Αὐλές μέ στόχο νά καταπινοῦν ὅλα τά ἐπαναστατικά κινήματα τῶν Βαλκανίων στό ὄνομα τῆς διατήρησης τῆς τάξης στήν Εὐρώπη. Μιάς τάξης ταυτόσημης μέ τόν συντηρητισμό καί τήν ἀπολυταρχία, ἐννοῖες τόσο ἀνοίκειες γιά τήν Ἑλλάδα, πού γέννησε τή δημοκρατία, τήν πολυφωνία καί τόν πλουραλισμό.

Πολλά ἔχουν εἰπωθεῖ καί γραφεῖ γιά τήν Ἐπανάσταση τοῦ 1821, γιά τόν ἥρωισμό, τήν αὐτοθυσία, τό σθένος καί τή δύναμη τῶν ἀγωνιστῶν καί ἡρώων πού ἐνέπνευσαν γενιές Ἑλλήνων καί πότισαν μέ τό αἷμα τους τό δέντρο τῆς ἐλευθερίας. Ἄν εἶναι κάτι πού πρέπει νά ἔχουμε διαρκῶς στό μυαλό μας, εἶναι ὅτι ἡ Ἐπανάσταση τοῦ 1821 δέν ἦταν ἀπλῶς μιᾶ ἐξέγερση ἀτάκτων ἢ μιᾶ πρόσκαιρη ἀντίδραση κατά τῆς Ὄθωμανικῆς κυριαρχίας. Ἦταν μιᾶ καλά προετοιμασμένη ἐνοπλη ἐπανάσταση γιά τήν ὁποία εἶχαν ἐργαστεῖ οὐσιαστικά πολλοί Ἕλληνες καί Φιλέλληνες πολλά χρόνια πρὶν τό 1821. Ὁ Εὐρωπαϊκός Διαφωτισμός τήν ἐνέπνευσε καί τῆς προσέδωσε τό πνευματικό περιβλημα πού χρειαζόταν μέ ἀποτέλεσμα νά ὠριμάσουν οἱ συνθήκες ὄχι μόνο γιά τήν ἐκδήλωση τῆς ἀλλά κυρίως γιά τήν ἐπιτυχία τῆς. Γιατί σημασία δέν ἔχει ἡ ἐκδήλωση μιᾶς ἐπανάστασης ἀλλά ἡ διασφάλιση συνθηκῶν -στό μέτρο τοῦ δυνατοῦ- προκειμένου αὐτή νά μὴν καταπιγεῖ ἐν τῇ γενέσει τῆς ὅπως ἐπι-

νε στό παρελθόν μέ δεκάδες ἐπαναστατικά κινήματα. Πρέπει λοιπόν νά ἀναλογισθοῦμε τό μέγεθος τῆς προετοιμασίας γιά τήν ἐκδήλωση τῆς Ἐπανάστασης καί τήν ικανότητα τῶν ἡγετικῶν στελεχῶν τῆς πού μέσα ἀπό μιᾶ πολυετή καί κοπιώδη διαδικασία ὠρίμασαν τίς συνθήκες γιά τό 1821.

Ἡ Ἑλληνική Ἐπανάσταση δέν ἦταν καί δέν εἶναι ἕνα μονοδιάστατο γεγονός πού ἀφορᾶ μόνο τή νότια ἀπόληξη τῆς Βαλκανικῆς Χερσονήσου. Εἶναι μιᾶ εὐρωπαϊκή ἐπανάσταση καί εἶναι τό πρῶτο ἐπαναστατικό κίνημα πού ὄδηγεῖ στή δημιουργία ἐνός μικροῦ μέν ἀλλά πλήρως ἀνεξάρτητου Κράτους μέσα στούς κόλπους τῆς ἄλλοτε κραταιᾶς Ὄθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας. Μιάς Αὐτοκρατορίας πού ἤδη κλυδωνιζόταν ἀπό τά ἐπαναστατικά κινήματα τῶν Βαλκανίων καί ἡ ὁποία δέχθηκε ἕνα καίριο πλήγμα ἀπό τήν ἐπιτυχία τῶν Ἑλλήνων ἀγωνιστῶν τοῦ 1821, τήν ὁποία οὐδεὶς ἀνέμενε τοῦλάχιστον στήν ἀρχουσα τάξη τῆς Εὐρώπης.

Το Ὄθωμανικό οἰκοδόμημα κλονίστηκε ἀνεπαρόρθωτα, τά νέα Κράτη πού δημιουργοῦνταν συρρικνῶνταν τήν κάποτε πανίσχυρη αὐτοκρατορία καί οἱ Εὐρωπαϊκές Αὐλές κατάλαβαν ὅτι τό ποτάμι τῶν ἐπαναστάσεων δέν μπορούσε νά ἀνασχεθεῖ ἀφοῦ βασιζόταν στό δίκαιο αἶτημα τῆς ἀνεξαρτησίας τῶν λαῶν καί τῆς δημιουργίας ἐθνικῶν κρατῶν σέ ὅλη τήν περιοχή τῶν Βαλκανίων.

Ὁφείλουμε λοιπόν αἰώνια εὐγνωμοσύνη στούς ἥρωες καί ἀγωνιστές τοῦ 1821, στούς γνωστούς

Συνέχεια στή σελ. 17.

Συνέχεια από τη σελ. 13.

του, κατέστησαν τόν οίκο του Θεού λαμπρό και εύπρεπῆ, ὅπως ἀρμόζει σέ κάθε ἅγιο Θυσιαστήριον. Γι' αὐτό καί ἀναφωνοῦμε: Ἁγίασον Κύριε τούς ἀγαπῶντας τήν εύπρέπειαν τοῦ οἴκου σου. Νά εἶναι σίγουροι ὅλοι οἱ εύεργέτες τοῦ Ἱεροῦ αὐτοῦ ἔργου πῶς θά μνημονεύονται πάντοτε ἀπό τά ταπεινά χεῖλη τοῦ ἱερέως των καί θά καταταχθοῦν καί ἐκεῖνοι στήν αἰώνια μνήμη τοῦ Θεοῦ μαζί μέ τούς κτήτορες, πού πάντα ἡ Ἐκκλησία μας μνημονεύει λέγοντας: "Ἐτι δεόμεθα ὑπέρ τῶν μακαρίων καί αἰοιδίμων κτητόρων τοῦ Ἁγίου Ναοῦ τούτου. Ἀμήν.

Ἱερεύς π. Νικόλαος Ζουναρέλης

Ἐπιμνημόσυνη δέξις καί κατάθεσις στεφάνων στό μνημεῖο τοῦ Ἡρώα τοῦ 1821 Θεόδωρου Κολοκοτρώνη

Τήν Πέμπτη 24 Μαρτίου 2016, παραμονή τῆς Ἐθνικῆς Ἑορτῆς τῆς 25ης Μαρτίου 1821, ὅπως κάθε χρόνο, τελέσθηκε καί φέτος ἐπιμνημόσυνη δέξις καί κατάθεσις στεφάνων ἔτσι ἀποδίδοντας τιμή καί εὐγνωμοσύνη στούς ἡρωϊκοῦς ἀγωνιστές τοῦ 1821, πού ὀδήγησαν στήν ἐλευθερία τόν σκλαβωμένο λαό, στό μνημεῖο τοῦ Ἡρώα ἀγωνιστή τοῦ 1821 Θεόδωρου Κολοκοτρώνη, πού βρίσκεται στό δρόμο Διακόφτι-Ἁγίας Μόνης, στό σημεῖο τῆς διασταύρωσης.

Ἡ ἐπιμνημόσυνη δέξις ἐγίνε χοροστατοῦντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτη Κυθήρων-Ἀντικυθήρων κ. Σεραφεῖμ, παρουσία τοῦ ἱερέα πατέρα

Γεωργίου Ἀδικημενάκη.

Παρευρέθησαν ὁ Πρόεδρος τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου κ. Λαζ. Βέζος, ὁ Ἀντιδήμαρχος κ. Μ. Ἀγγελιουδάκης, ὁ Ὑποδιοικητής τοῦ Ναυτικοῦ Παρατηρητηρίου Ἁγ.Ελέσας, ὁ Διοικητής τοῦ Τασπ Ποταμοῦ, ὁ Προϊστάμενος τοῦ Πυροσβεστικοῦ Κλιμακίου, ὁ Λυκειαρχῆς, ἡ Γυμνασιάρχης, Καθηγητές καί ἀντιπροσωπεῖα μαθητῶν. Μετά τήν Ἐπιμνημόσυνη δέξις καί τήν κατάθεση στεφάνων τηρήθηκε ἕνος λεπτοῦ σιγή, τιμώντας τόν Ἀρχιστράτηγο τοῦ Ἀγῶνος τῆς Ἐθνικῆς μας Παλιγεννεσίας Θεόδωρο Κολοκοτρώνη καί τούς ἥρωες τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπανάστασης τοῦ 1821 καί ὅλοι μαζί ἔψαλαν τόν Ἐθνικό Ὕμνο.

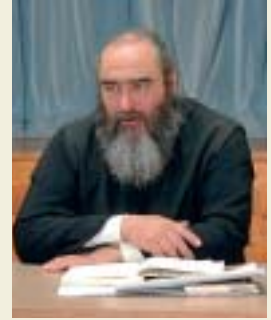
Ἡ «Σχολή Γονέων» τόν Μάρτιο 2016

Τό Σάββατο 19 Μαρτίου 2016 στό Πνευματικό Κέντρο Ποταμοῦ καί τήν Κυριακή 20 Μαρτίου 2016 στό Λεοντσίειο Πνευματικό Κέντρο Κεραμωτοῦ, περί ὥραν 7:30 μ.μ., ἔγινε ἡ μηνιαία Σύναξις τῆς Σχολῆς Γονέων καί Κηδεμόνων μέ ὁμιλήτῃ τόν **Αἰδ/το Πρωτ/ρο π. Παναγιώτη Μεγαλοκονόμο**, Θεολόγο, Γεν. Ἀρχιερατικό Ἐπίτροπο τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱερᾶς Μητροπόλεως μέ θέμα: «**Ὁρθοδοξία καί Ἑλλάδα στήν καρδιά τῆς σύγχρονης Ἑλληνικῆς Οἰκογένειας**».

Παραμονή καί ἀνήμερα τῆς μεγάλης ἐορτῆς τῆς Χριστιανοσύνης, τῆς Κυριακῆς τῆς Ὁρθοδοξίας ὁ π. Παναγιώτης ξεκίνησε τήν ὁμιλία του μιλώντας μας κατ' ἀρχήν γιά τήν Ἁγία αὐτή ἡμέρα πού, παρά τό κατανυκτικό κλίμα τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, ἐορτάζει λαμπρά ἡ Ὁρθοδοξία μας, ἡ ἀληθινή Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ, κατά τήν ὁποία ποιούμεθα ἀνάμνησιν τοῦ κορυφαίου γεγονότος τῆς Ἐκκλησιαστικῆς μας ιστορίας τῆς ἀναστηλώσεως τῶν Ἱερῶν Εἰκόνων.

Αὐτή τήν Ἁγία ἡμέρα ὁ π. Παναγιώτης Μεγαλοκονόμος κλήθηκε νά ἀναλύσει, ἀλλά καί νά συνθέσει δύο μεγάλα θέματα-κεφάλαια στήν ζωὴ κάθε Ἑλληνα. **Τήν Ὁρθοδοξία καί τήν Ἑλλάδα.**

Ξεκίνησε τήν ὁμιλία του ὁ π. Παναγιώτης ἀναλύοντας τήν ἔννοια τῆς Ὁρθοδοξίας καί τοποθετώντας τήν σέ σχέση μέ τόν Παπισμό καί τόν Προτεσταντισμό, τονίζοντας ὅτι ἡ Ἀνατολική Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία μας ταυτίζεται ἀπόλυτα μέ τήν γραμμὴ τῶν Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας. Εἶναι ἡ Μία Ἁγία Καθολικὴ καί Ἀποστολικὴ Ἐκκλησία τοῦ Συμβόλου τῆς Πίστεώς μας. Τό Βατικανό δέν εἶναι Ἐκκλησία εἶναι αἴρεση, ἀφοῦ ἀποτελεῖ ἕνα Κράτος κοσμικό σέ ὅλη του τήν δομὴ. Ὁ Πάπας εἶναι μονάρχης τοῦ Βατικανοῦ κατέχοντας ὄχι μόνο τό πρωτεῖο τῆς ἐξουσίας, ἀλλά καί τό ἀλάθητο. Ἀκόμη, ἀναφέρθηκε στήν δογματικὴ διαφορὰ τῆς ἐκπορεύσεως δηλαδή τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καί ἐκ τοῦ Υἱοῦ, τό γνωστό *filioque*, πού ἀλλοιώνει τό Τριαδικό Δόγμα τῆς Ἐκκλη-

Συνέχεια στή σελ. 18.

Συνέχεια ἀπό τή σελ. 15.

ἀλλά καί σέ ὅλους ὅσοι παρέμειναν ἀφανεῖς καί ἔπεσαν στά πεδία τῶν μαχῶν προκειμένου ἐμεῖς σήμερα νά μπορούμε νά ἀπολαμβάνουμε τοῦ μεγίστου ἀγαθοῦ τῆς Ἐλευθερίας. Ὁφείλουμε αἰώνια εὐγνωμοσύνη στοὺς ἥρωες καί ἀγωνιστές πού πίστεψαν στό δίκαιο αἶτημα τῆς Ἐθνικῆς Ἀνεξαρτησίας, παρά τήν ἐχθρότητα τῆς περιόδου ἀπέναντι στά ἐπαναστατικά κινήματα. Σέ ὅλους αὐτούς πού θυσίασαν τό ἀτομό τους πρὸς ὄφελος τοῦ συνόλου καί ἔδρασαν συλλογικά καί ὄχι ἀτομικά. Ὁφείλουμε καί μιά μεγάλη εὐγνωμοσύνη τέλος τὸν Ἐθνικό μας Ποιητὴ Διονύσιο Σολωμό πού ἔζησε τά γεγονότα ἐκεῖνα καί μᾶς διδάσκει ἀκόμα ὅτι Ἐθνικό εἶναι τό Ἀληθές, προκειμένου μέσα στίς συνθήκες τῆς σημερινῆς μεγάλης κρίσης πού βιώνει ἡ πατρίδα μας νά μπορέσουμε βασιζόμενοι στήν ἀλήθεια νά ξεπεράσουμε τήν πνευματικὴ καί

ἠθικὴ ὑποβάθμιση πού δυστυχῶς ἀγγίζει ὅλες τίς τοπικὲς κοινωνίες. Μέ ὁδηγό μας τοὺς ἥρωες τοῦ 21, τόν Διονύσιο Σολωμό καί ὅλους τοὺς πνευματικούς ταγούς τῆς πατρίδας μας, ὀφείλουμε ὡς κοινωνία νά ἀπομονώσουμε κάθε περιστατικό ἀνηθικότητας ἀπὸ ὅπου καί ἂν προέρχεται καί νά χτίσουμε τὴ νέα Ἑλλάδα τῆς μετὰ κρίσιν ἐποχῆς μέ βάση τήν ἀλήθεια, τὴ σύνεση καί τὴν ἐργατικότητα πού θά μᾶς λυτρώσουν ὀριστικά ἀπὸ τὴ σημερινὴ δύσκολη κατάσταση πού ταλαιπωρεῖ τὴν πατρίδα μας.

Ἄς ἐμπνευστοῦμε ἀπὸ τοὺς ἥρωες τοῦ 1821 πραγματικά καί ὄχι πρόσκαιρα, ἄς τοὺς ἔχουμε στό νοῦ μας καθημερινά καί ὄχι μιά φορά τό χρόνο, καί μόνο τότε **θὰ εἴμαστε ἄξιοι τῆς Ἐλευθερίας** πού ἐκείνοι μέ τό αἷμα καί τὴ ζωὴ τους μᾶς χάρισαν. **Ζήτω τό Ἔθνος! Ζήτη ἡ 25ῆ Μαρτίου 1821!** Σὰς εὐχαριστῶ!

σίας μας.

Συνεχίζοντας αναφέρθηκε στην Όρθοδοξία σε σχέση με τα άλλα θρησκευόμενα και στην Όρθοδοξία ως Όρθοπραξία.

Για τό τελευταίο μίλησε περισσότερο ό π. Παναγιώτης και μίλησε για τήν Όρθοπραξία σε σχέση με τόν Θεό, σε σχέση με τόν συνάνθρωπο και σε σχέση με τήν φύση, τόν κόσμο.

Στήν Όρθοπραξία ή έλευθερία ύπηρετεί τήν αγάπη. Άγαπητική είναι ή σχέση του Τριαδικού Θεού, ό Θεός είναι Άγάπη. Δυστυχώς, ή αγαπητική αυτή σχέση δεν αντανακλάται στην κοινωνία. Η αγάπη δεν είναι δεδομένη κι έτσι έχουμε τόν έγωκεντρικό άνθρωπο, πού οδηγείται στην φιλαυτία και σαν συνέπεια έρχεται σε ρήξη με τούς άλλους ανθρώπους.

Στήν ήθική της αγάπης του τέκνου του Θεού κρύβεται ή Όρθοπραξία του σωστού Χριστιανού, πού δεν έχει καμία σχέση με τήν ήθική του μισθωτού, με τήν ανταλλακτική σχέση. Στήν ήθική της αγάπης τό έγώ, τό έσύ, ό άλλος, έμπεριέχονται στο έμεις.

Όσον αφορά τήν έννοια Ελλάδα και Ελληνισμός, ή τοποθέτηση του π. Παναγιώτη Μεγαλοκονόμου δεν έγινε στα στενά γεωγραφικά όρια των έννοιών, πού δυστυχώς έχουν γίνει και αντικείμενο κατηλείας από άκραιο εθνικιστικά στοιχεία, πού ούτε όρθόδοξα είναι, ούτε ελληνικά! Προσπάθησε να κάνει μία προσέγγιση στην ευρύτερη Ίδέα του Ελληνισμού και της Ελληνικότητας, πού συναντώνται εξάλλου και εκτός των όρίων της Πατρίδος μας. Προπάντων, προσπάθησε να καταδείξει τό γνήσιο και τό αυθεντικό.

Έγινε μία σύντομη επισκόπηση του Ελληνισμού και του ελληνικού πνεύματος από τήν αρχαιότητα. Πώς από τόν «καλόν κάγαθόν» ή «σοφόν» άνθρωπο της ελληνικής φιλοσοφίας άνυψώθη εν Χριστώ ή Ελληνικότητα στον «άγιον άνθρωπο», τόν κατά χάριν θεούμενο.

Ποιές είναι, λοιπόν, οι εκφράσεις της Ελληνικότητας, πού καταξιώνονται μέσα στην εν Χριστώ ύπαρξη και συνιστούν οδηγητικά φώτα της παγκόσμιας κοινωνίας;

α) **Η θρησκευτικότητα ως θεοκεντρικότητα:** Αθεΐα στον αρχαίο Ελληνισμό δεν υπάρχει.

β) **Η ήθικότητα ως άνθρωπισμός:** Η αρχαία

έλληνική λογοτεχνία, και μάλιστα ή τραγωδία, είναι ή προβολή των ανθρωπιστικών αξιών, πού κάνουν τόν άνθρωπο αυθεντικό και γνήσιο.

γ) **Η συνείδηση της ενότητας και καθολικότητας της.** Στο πρώτο επίπεδο είναι τά ιερά, ή αναφορά του ανθρώπου στο «Θεΐο», ως πηγή δύναμης και ζωής. Στο δεύτερο βρίσκεται τό θέατρο, ό χώρος της ψυχικής παιδείας του ανθρώπου, και στο τρίτο τό στάδιο, ό χώρος διάπλασης του σώματος, για να συμπράττει και αυτό στην πραγμάτωση του όλου ανθρώπου ως ανθρώπου.

δ) **Ουσιαστικό γνώρισμα της ελληνικής σκέψης είναι ή «ζήτησις της αλήθειας».**

ε) **Όριοθέτηση της αλήθειας.** Βασικό γνώρισμα της αυθεντικής Ελληνικότητας είναι ή κατανόηση των όρίων του λόγου.

στ) **Η κοινωνική αντίληψη της αλήθειας:** Ό Έλληνας, παρά τίς άτομοκρατικές του τάσεις, δεν χάνει τόν κοινωνικό του χαρακτήρα.

ζ) **Ό Έλληνας και ως αρχαίος και ως Χριστιανός,** καταφάσκει στην ετερότητα του άλλου, δεν άπορρίπτει κανένα.

η) **Η Οικουμενικότητα:** Ποτέ ό Ελληνισμός, ήδη από τίς αρχαίες άποικίες του, δεν κλείσθηκε σε κάποιο γκέττο.

Αυτά τά βασικά στοιχεία της αυθεντικής Ελληνικότητας ολοκληρώθηκαν μέσα στην Χριστιανικότητα ως Όρθοδοξία. Και αυτά είναι τά πανανθρώπινα λυτρωτικά μηνύματα στον σημερινό κόσμο από τήν Χριστιανική-Όρθόδοξη Ελληνικότητα. Είναι ή προσφορά και στην **Ελληνική οικογένεια**, πού θά πρέπει να είναι **κοινωνία αγιότητας**, δηλαδή **ανιδιοτέλειας, ισότητας -άδελφικότητας- δικαιοσύνης.**

Κλείνοντας τήν διάλεξι του ό π. Παναγιώτης Μεγαλοκονόμος και με άφορμή τό «προσφυγικό» θέμα πού άπασχολεί τόσο πολύ τήν Πατρίδα μας είπε χαρακτηριστικά: «Αυτή τήν στιγμή στην Ελλάδα με τήν συμπεριφορά, πού δείχνουν οι Έλληνες προς τούς πρόσφυγες βιώνουν και τήν Όρθοπραξία και τό Ελληνικό τους πνεύμα, μέσω της έμπρακτης αγάπης πού καθημερινά επιδεικνύουν στους συνάνθρωπους τους». Ευχαριστούμε θερμά τόν Γενικό Αρχιερατικό Έπίτροπο της Ίερās Μητροπόλεως μας για τήν πολύ έπικοινωνιακή όμιλία του αυτή.

Ἡ «Σχολή Γονέων» τόν Ἀπρίλιο 2016

Κατά τήν διάρκεια τῆς περιόδου τῆς Ἁγίας καί Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, τό Σάββατο 9 Ἀπριλίου 2016 στό Πνευματικό Κέντρο Ποταμοῦ καί τήν Κυριακή 17 Ἀπριλίου 2016 στό Λεον-σί-νιο Πνευματικό Κέντρο Κεραμωτοῦ, στά πλαίσια τῆς Σχολῆς Γονέων τῆς Ἱεράς Μητροπόλε-ώς μας, ἐκλήθη ὁ Θεολόγος κ. Παῦλος Καλλίκας νά ἀναπτύξει ἕνα ἐπίκαιρο θέμα μέ

τίτλο: «**Οικογένεια: Σταυρός καί Ἀνάσταση**».

Ἀρχικά, ἀναφέρθηκε ὁ ὁμιλητής μας στό θεσμό τῆς οἰκογένειας μέσα ἀπό τήν ὀπτική τῆς ἐν Χριστῶ πορείας. **Μιάς πορείας πού συναντᾶ τόν Γολγοθᾶ, καί συνάμα τόν ξεπερνᾶ, ὀδηγώντας στήν Ἀνάσταση καί στήν αἰωνιότητα. Ἀρχηγός, Ὁδηγός καί Συνοδοποιός τό Θεανδρικό πρόσωπο τοῦ Σταυρωμένου Ἰησοῦ.**

Ἐτόνισε ἀφετηριακά, ὅτι μέσα στόν εὐλογημένο θεσμό τοῦ γάμου, ἐνῶ φαίνονται ὅτι παντρεύονται δύο πρόσωπα, στή οὐσία ἐνώνονται τρία πρόσωπα. Παντρεύεται ὁ ἄνδρας τήν γυναίκα καί ἡ γυναίκα τόν ἄνδρα, ἀλλά καί οἱ δύο μαζί συνάπτονται μέ τόν θεῖο Νυμφίο, τόν Χριστό.

Ἀκολούθως, ἐγίνε ἀναφορά στό πῶς τό ἀνδρόγυνο ἀλληλοπεριχωρεῖται. Βασική λέξη καί κλειδί στό «πλάνισμα», ὅπως μεταφορικά εἰπώθηκε, τοῦ ζευγαριοῦ, εἶναι ἡ λέξη **θυσία**. Καί αὕτη, ὅπως πρακτικά σημειώθηκε, ἐνεργεῖται μέσα ἀπό τήν ἀλληλοὑποχώρηση, τήν συγχωρητικότητα, τήν ἐργατικότητα καί τό συνεχές, διακριτικό καί κυρίως πνευματικό ἐνδιαφέρον τοῦ ἑνός γιά τόν ἄλλον.

Σέ μία δεύτερη φάση τῆς πορείας αὐτῆς ὁ ὁμιλητής μας ὁμίλησε γιά τήν **ὑπομονή**. Ὑπομονή μεταξὺ τοῦ ἀνδρόγυνου, ὑπομονή στήν ἀνάθρεψη τῶν παιδιῶν. Κατ' αὐτό τόν τρόπο, ὁ σύζυγος-ἡ σύζυγος θά ὑπομείνουν ὁ ἕνας τόν ἄλλον, καί οἱ δύο τά παιδιά τους, δοξολογώντας Αὐτόν πού ὑπέμεινε τά πάντα γι' αὐτούς. Καί θά ἔχουν χαρά, πῶς λί-γο τοῦ ἔμοιασαν, θά ἔχουν τήν χαρά καί τήν βεβα-

ότητα ὅτι τόν ἀκολουθοῦν.

Στή συνέχεια ὁ ὁμιλητής μας, μᾶς ὀδήγησε σέ μία ἄλλη ἀρετή, ἴσως τήν πιό περιζήτητη, τήν **ταπείνωση**. Ἐκεῖ σημειώθηκε τό **πῶς ἐπιδρά ἡ εἰκόνα τοῦ ταπεινοῦ γονιοῦ πάνω στά παιδιά**. Ποῖο παιδί θά δεῖ τούς γονεῖς του ταπεινά πεσμένους μπροστά στό εἰκονοστάσι, καί δέν θά τούς μιμηθεῖ; Ποῖο παιδί, ἄραγε, μπορεῖ νά ὑψώσει φωνή στόν ταπεινό γονιό του, καί νά μήν τό μετανιώσει; Ποῖο παιδί θά ἀπλώσει χέρι στούς γονεῖς αὐτούς, καί δέν θά θαυμάσει τήν ἀνεξικακία τους; Ποῖο, τέλος, παιδί θά μιλήσει, ἐφηβος πλέον, μειωτικά καί ὑβριστικά στούς ταπεινοῦς γονεῖς, καί δέν θά τό ἐλέγξει ἡ σιωπή τῶν γονιῶν του ἢ τό σιωπηλό δάκρυ τους;

Ἀκολούθως, πολύ ὁμορφα μᾶς συμβούλευσε ὁ Ἅγιος Παΐσιος στό θέμα αὐτό τῆς ταπείνωσης: «Τίποτα δέν θά κάνουμε καί ἐμεῖς καί τά παιδιά, χωρίς τήν ταπείνωση. Θέλει προσοχή, ὅταν ἐνθαρρύνετε τά παιδιά. Στό παιδί δέν πρέπει νά λέτε ἐσύ θά τά καταφέρεις, ἐσύ εἶσαι σπουδαῖος, εἶσαι νέος, εἶσαι ἄνδρσιος, εἶσαι τέλειος... Δέν τό ὠφελεῖτε ἔτσι τό παιδί. Μπορεῖτε, ὅμως, νά τοῦ πεῖτε νά κάνει **προσευχή**, νά τοῦ πεῖτε παιδί μου, τά χαρίσματα πού ἔχεις ὁ Θεός σου τά ἔδωσε. Προσευχῆσου, νά σου δώσει ὁ Θεός δυνάμεις γιά νά τά καλλιεργήσεις καί νά πετύχεις. Νά σου δώσει ὁ Θεός τή Χάρη Του. Τοῦτο δῶ εἶναι τό τέλειο. Σέ ὅλα τά θέματα νά μάθουν τά παιδιά νά ζητᾶνε τήν **βοήθεια τοῦ Θεοῦ**».

Αὐτό, πού στή συνέχεια μᾶς ἀπασχόλησε, ἀφοροῦσε κάποιες δύσκολες καταστάσεις - στιγμές τῆς ἀνατροφῆς τῶν παιδιῶν. Ἐκεῖ πού τό βάρος τοῦ Σταυροῦ φαίνεται νά γίνεται πλέον φορτικό καί δυσβάστακτο. Ἐκεῖ, ἀκριβῶς, δανείστηκε ὁ κ. Παῦλος Καλλίκας τόν παραμυθητικό καί παιδαγωγικό λόγο τοῦ Ἁγίου Πορφυρίου τοῦ Κουσοκαλυβίτου, ὁ ὁποῖος μᾶς μίλησε γιά τήν μεγάλη σπουδαιότητα τῆς προσευχῆς: «**Ὅλα ἀπό τήν προσευχή, τήν σιωπή καί τήν ἀγάπη γίνονται. Ἀγάπη ἐν προσευχῇ, ἐν Χριστῶ ἀγάπη**. Αὕτη ὠφελεῖ πραγματικά. Ὅσο θά ἀγαπάτε τά παιδιά μέ τήν ἀνθρώπινη ἀγάπη, πού εἶναι συχνά παθολογική, τόσο θά μπερδεύονται, τόσο ἡ συμπεριφορά τους θά εἶναι ἀρνη-

Συνέχεια στή σελ. 25.

Ἅγιο Πάσχα 2016

Μέ ιερή κατάνυξι, μέθεξι ψυχῆς καί λαμπρότητα εορτάσθηκε κι ἐφέτος τό Ἅγιο Πάσχα, ἡ Ἁγία καί Μεγάλη Ἑβδομάδα μέ τίς κατανυκτικές Ἱερές Ἀκολουθίες τοῦ Νυμφίου, τῶν Ἁγίων καί φρικτῶν Παθῶν, τῆς κοσμοσωτήριας Σταυρώσεως καί τῆς

Θεοσώμου Ταφῆς καί ἡ Λαμπροφόρος Ἀνάστασις τοῦ Κυρίου καί Θεοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ Θεοῦ Λυτρωτοῦ μας.

Στήν πρωτεύουσα τῶν Κυθῶρων, τῆ Χώρα, καί στόν Ποταμό, στό Λιβάδι καί τήν Ἁγία Πελαγία, τόν Αὐλέμωνα καί τόν Καραβᾶ, τά Φράτσια καί τόν Κάλαιο, τίς Καρβουνάδες καί τόν Μυλοπόταμο καί πρό πάντων στά Μοναστηριακά μας Ἱερά Προσκυνήματα τῆς Παναγίας μας τῆς Μυρτιδιώτισσας καί τῆς Ἁγίας Ἐλέσας, ἀλλά καί στίς ὑπόλοιπες ἐνορίες τοῦ νησιοῦ μας καί στά Ἀντικύθηρα, ἔγιναν μέ ιερή τάξι καί ἰκανή συμμετοχή ἐνοριτῶν καί προσκυνητῶν οἱ πένθιμες - κατανυκτικές καί οἱ λαμπρές Ἀναστάσιμες Ἱερές Ἀκολουθίες τῆς Ἐκκλησίας μας.

Κατά τήν Δεσποτική ἐορτή τῆς Κυριακῆς τῶν Βαΐων ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας κ. Σεραφεῖμ ἱερούργησε, ὅπως κάθε χρόνο, στό Μοναστήρι τῆς Ἁγίας Μόνης, παρουσία τῶν Τοπικῶν Ἀρχόντων καί πλήθους πιστῶν. Τό ἔσπερας, ἐχοροστάτησε κατά τήν Ἀκολουθία τοῦ Νυμφίου στόν Ἱερό Μητροπολιτικό Ναό Ἐσταυρωμένου Χώρας-Κυθῶρων. Τίς ἄλλες δύο Ἀκολουθίες τοῦ Νυμφίου ἐτέλεσε στήν Ἁγία Πελαγία (Μ. Δευτέρα) καί Παναγία Κοντελετοῦ (Μ. Τρίτη). Τίς τρεῖς Ἀκολουθίες τῶν Προηγιασμένων ἱερούργησε στόν Καραβᾶ, τήν Ἁγία Ἐλέσα καί στή Μυρτιδιώτισσα, ἀντίστοιχα. Τό Ἱερό Εὐχέλαιο ἐτέλεσε στήν Ἑνορία τοῦ Καλάμου, ἐνῶ τήν Ἀκολουθία τοῦ Μυστικοῦ

Δείπνου στήν Ἁγία Εἰρήνη Κατουνίου. Στίς Θεῖες Λειτουργίες τοῦ Μεγ. Βασιλείου ἱερούργησε στά Μητᾶτα (Μεγ. Πέμπτη) καί στά Φατσάδικα (Μεγ. Σάββατο).

Τήν Ἱερή Ἀκολουθία τῶν Ἁγίων Παθῶν ἐτέλεσε στήν Μυρτιδιώτισσα, τήν Μονή τῶν Μυρτιδίων (ἀντί τῆς Ἰλαριώτισσας τοῦ Ποταμοῦ, ὅπως προέβλεπε τό πρόγραμμα), λόγῳ τοῦ αἰφνιδίου τραυματισμοῦ στό ἀριστερό χέρι τοῦ Πανος. Ἐφημερίου Ἀρχιμ. π. Πέτρου Σκλάβου. Καί οἱ ὑπόλοιπες Ἱερές Ἀκολουθίες τῆς Μεγ. Ἑβδομάδος καί τῆς Ἀναστάσεως ἐκαλύφθησαν στό Ἱερό Προσκύνημα τῆς Μυρτιδιώτισσας ἀπό τούς Ἱερεῖς μας (τόν Ἠγούμενο π. Πέτρο Κασμάτη, τόν Ἀρχιμ. Φρουμέ-

ντι Δημητρίου τοῦ Μητροπολιτικοῦ μας Ναοῦ καί τόν Αἰδεσιμολ. Πρωτ.π. Ἄγγελο Ἀγγελικόπουλο τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Πειραιῶς).

Τήν Μεγ. Παρασκευή, κατά τήν Ἀκολουθία τῶν Μεγάλων Ὁρῶν καί τοῦ Ἑσπερινοῦ τῆς Ἀποκαθελώσεως ὁ Σεβ. Μητροπολίτης μας ἐχοροστάτησε

στον Ἱερό Ναό τοῦ Ἁγίου Χαραλάμπους Μυλοποτάμου, τό ἀπόγευμα ὥρα 3-5 μ.μ. στόν Ἑσπερινό τῆς Ἀποκαθλώσεως στήν Παναγία Ἰλαριώτισσα τοῦ Ποταμοῦ καί τό ἑσπέρας στόν Ἱερό Μητροπολιτικό Ναό Ἑσταυρωμένου Χώρας, στήν Ἀκολουθία τοῦ Ἱεροῦ Ἐπιταφίου.

Τήν νύκτα τῆς Ἀναστάσεως, κατά τήν λαμπρή Ἀναστάσιμη Θεία Λειτουργία, ὁ Σεβασμιώτατος ἱερούργησε μόνος του (ὁ π. Φρουμέντιος ἱερούργησε στή Μυρτιδιώτισσα) στόν Ἱερό Καθεδρικό Ναό τῆς Χώρας Κυθήρων, παρουσία πλήθους λαοῦ, ἀπό τό ὅποιο παρέμειναν μέχρι πέρατος 4 δεκάδες περίπου πιστῶν.

Ἀνήμερα τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Πάσχα ἔγινε ὁ Ἑσπερινός τῆς Ἀγάπης, ὥρα 10.30 π.μ., στόν Ἁγιο Πρόδρομο Στραποδίου, ἐνῶ τό ἑσπέρας, ὥρα 7 μ.μ., στό μεγάλο Καθολικό τῆς Παναγίας μας τῆς Μυρτιδιώτισσας ἐτελέσθη ὁ πανηγυρικός Ἑσπερινός τῆς Ἀγάπης μέ τήν συμμετοχή τῶν Ἱερέων, Ἱεροφαιτῶν καί τῶν Χριστιανῶν ἀπό ὄλο τό νησί καί ἀνεγνώσθη τό Ἱερό Εὐαγγέλιο τοῦ Ἑσπερινοῦ τῆς Ἀγάπης σέ πέντε γλώσσες.

Τήν ἐπόμενη ἡμέρα, Δευτέρα τῆς Διακαινησί-

μου, ἑορτή τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου, ἐπανηγύρισαν ὁ Ἑνοριακός Ἱερός Ναός Ἁγίου Γεωργίου Καρβουνάδων, ὁ Ἱερός Ναός Ἁγίου Γεωργίου Ἄνω Λιβαδίου καί τὰ ὁμώνυμα Ἱερά Παρεκκλήσια στό Καψάλι, στά Λουραντιάνικα, στόν Ποταμό, στά Κυπριωτιάνικα, στό Βουνό κ.ἄ.

Στίς Καρβουνάδες, μετά τήν ὁλοκληρωτική ἀνακαίνισι τοῦ μεγαλοπρεποῦς Ἑνοριακοῦ Ναοῦ, εἶχε ἰδιαίτερη λαμπρότητα ὁ ἑορτασμός, στόν ὅποιο προεξήρχε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης μας κ. Σεραφεῖμ, πού μέ ἐγκάρδιους λόγους ἐξέφρασε, κατά τήν ὁμιλία του, τόν ἔπαινο τῆς Τοπικῆς μας Ἐκκλησίας πρὸς τό σεμνό καί ἀκαταπόνητο Ἐφημέριο π. Νικόλαο, τό δραστήριο Ἐκ-

κλησιαστικό Συμβούλιο, τοὺς εὐλαβεῖς Ἑνορίτες καί ὄλους τοὺς εὐσεβεῖς δωρητές, τοὺς ἐδῶ συμπολίτες μας καί τοὺς ὁμογενεῖς συμπατριῶτες μας, πού διαβιοῦν στήν Αὐστραλία καί ἀλλαχοῦ.

Καί οἱ ὑπόλοιπες Ἀναστάσιμες Θε. Λειτουργίες τῆς Διακαινησίμης (Νέας) Ἑβδομάδας, ὅπου μετεκομίζετο ἡ πάνσεπτη Εἰκόνα τῆς Μυρτιδιώτισσας, ἀλλά καί τήν δεύτερη ἐβδομάδα τῆς Πασχαλινῆς περιόδου, ὅπου μετεκινεῖτο ἡ Θαυματουργός Εἰκόνα τῆς Παναγίας μας, ἔγιναν σέ πανηγυρικό τόνο καί μέ τήν συμμετοχή πολλῶν πιστῶν.

Ἡ Μυρτιδιώτισσα ἐπέστρεψε στό Θρόνο της

Μετά ἀπό δύο σχεδόν μήνες, ἡ Ἱερά καί Θαυματουργός Εἰκόνα τῆς Παναγίας τῆς Μυρτιδιώτισσας ἐπέστρεψε τήν Κυριακή τῶν Μυροφόρων στό Θρόνο της, στό Ἱερό Προσκύνημά της στά δυτικά τῶν Κυθήρων.

Λειτουργία στόν περικαλλή Ἱερό Ναό Ἁγ. Σπυριδῶνος Καλοκαιρινῶν, τελευταία στάση τῆς Ἱεράς Εἰκόνας, καί ἀμέσως μετά Κλήρος καί Λαός συνόδευσαν τήν εἰκόνα πεζῇ μέχρι τό Ἱερό Προσκύνημα τῆς Μυρτιδιώτισσας, ὅπου ἅμα τῇ ἀφίξει τῆς Ἱεράς Πομπῆς ἐκρούσθησαν χαρμολύπῳ οἱ κώδωνες.

Ὁ Σεβασμιώτατος δεήθηκε γιά τοὺς ἐγγύς καί μακράν Κυθήριους καί Ἀντικυθήριους, γιά τοὺς ναυτικούς, τῆ νεολαία, τοὺς ἀνέργους καί χεημαζόμενους καί τόν σύμπαντα κόσμον, ἐνῶ ἀνέφερε ὅτι καθόλη τῇ διάρκεια τῆς "Γύρας" τῆς Εἰκόνας ἀνοίξαν οἱ οὐρανοί στό νησί, χαρίζοντας τό πολύτιμον νερό στή διψῶσα γῆ τῶν Κυθήρων.

Ἡ Ἱερά Εἰκὼν εἶχε ἀναχωρήσει τήν Κυριακή τῆς Ὁρθοδοξίας γιά τόν Μητροπολιτικό Ναό τοῦ Ἐσταυρωμένου, ὅπου παρέμεινε μέχρι τῆ Δευτέρα τοῦ Πάσχα, γιά νά ξεκινήσει ἡ δεκαπενθήμερη λιτανεία της σέ ὅλα τὰ χωριά τῶν Κυθήρων, τό γνωστό παλαιότατον ἔθιμον τῆς "Γύρας", τό ὁποῖο τηροῦν εὐλαβικά οἱ Κυθηριοί μέ ἐπικεφαλῆς τόν Μητροπολίτη κ. Σεραφεῖμ, τόν Ἱερό Κλήρον καί τίς Τοπικές Ἀρχές.

Τό πρωί τῆς Κυριακῆς τῶν Μυροφόρων ἐτελέσθη ἀπό τόν Σεβασμιώτατον ἡ Ἀναστάσιμη Θεία

Λιτάνευσις τῆς Ἱερᾶς Εἰκόνας τῆς Μυρτιδιώτισσας στὸν Ποταμό

Ἀνήμερα τῆς ἐορτῆς τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς 6 Μαΐου 2016 ἡ Εἰκόνα τῆς Παναγίας τῆς Μυρτιδιώτισσας βρίσκεται στὸν Ἱερό Ναό τῆς Ἰλαριώτισσας στὸν Ποταμό. Ἡ Ἐκκλησία μας ἐορτάζει τὴν ἐορτὴ τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς, ἐορτὴ πού ἀνήκει στίς

λεγόμενες κινητές ἐορτές τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ἔτους. Κινητές λέγονται οἱ ἐορτές τοῦ Τριωδίου καί τοῦ Πεντηκοσταρίου, πού ἔχουν ὡς κέντρο τὴν Κυριακή τοῦ Πάσχα.

Τό Τριώδιο (10 ἐβδομάδες, δηλαδή 70 ἡμέρες) προηγεῖται τῆς Κυριακῆς τοῦ Πάσχα, τό δέ Πεντη-

κοστάριο (7 ἐβδομάδες, δηλαδή 50 ἡμέρες) ἀκολουθεῖ. Οἱ ἐορτές αὐτές ὀνομάζονται κινητές, γιατί δέν ἔχουν σταθερὴ ἡμερομηνία, ἐν ἀντιθέσει μέ τίς ἄλλες ἐορτές τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ἔτους πού ἔχουν σταθερὴ ἡμερομηνία καί λέγονται ἀκίνητες. Τῶν κινητῶν ἐορτῶν ἡ ἡμερομηνία κάθε χρόνο ἀλλάζει.

Ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν ἡμερομηνία τοῦ Πάσχα. Ὅταν τό Πάσχα εἶναι πρῶιμο, ἔρχονται καί αὐτές ἐνωρίτερα· ὅταν τό Πάσχα εἶναι ὀψιμο, αὐτές ἔρχονται ἀργότερα. Ἡ ἐορτὴ τῆς Ζωοδόχου

Πηγῆς ἐορτάζεται τὴν Παρασκευὴ τῆς Διακαινησίμου, δηλαδή τὴν πρώτη ἐβδομάδα τῆς Ἀναστάσιμης περιόδου.

Μετά τὴν Ἀνάστασι εἶναι ἡ πρώτη ἐορτὴ τοῦ Πεντηκοσταρίου. Ἐορτάζεται τὴν ὡραία ἐποχὴ τῆς ἀνοιξέως μέσα στό κλίμα τῆς πασχαλινῆς χαρᾶς καί ἀγαλλιάσεως. Τό πρῶι τῆς Παρασκευῆς ὅπως κάθε χρόνο, ἐτελέσθη πανηγυρικὴ Θεία Λειτουργία στὸν Ἱερό Ναό τῆς Ἰλαριώτισσας, προεξάρχοντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου κ. Σεραφεῖμ, πλαισιούμενου ὑπὸ τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου, παρουσία τῶν Ἀρχῶν τοῦ Νησιοῦ καί πληθοῦ κόσμου.

Ἀκολούθησε ἡ Λιτάνευσις τῆς Εἰκόνας ὅπως ἔχει καθιερωθεῖ σέ βάθος χρόνου μέσα στήν τοπικὴ κοινότητα τοῦ Ποταμοῦ, ὑπὸ τοὺς ἤχους τῆς Φιλαρμονικῆς καί στή συνέχεια ἡ πομπὴ ὠδηγήθηκε στό Κασσιμάτειο Γηροκομεῖο, ὅπου προσωπικό καί τρόφιμοι προσκύνησαν τὴν Μυρτιδιώτισσα.

Ἀργότερα, στό Τριφύλλειο Γενικό Νοσοκομεῖο Κυθήρων καί τό ἀπόγευμα στά Λογοθετιάνικα. Εὐχόμεσθε στοὺς ἐορτάζοντες καί σέ ὅλο τὸν κόσμο Χρόνια Πολλά καί ἡ Παναγία μας νά μᾶς ἔχει ὅλους ὑπὸ τὴν Σκέπην Της.

Ἡ Ἱερά Πανήγυρις τοῦ Ὁσίου Θεοδώρου τοῦ ἐν Κυθήροις

Μέ τήν δέουσα Ἐκκλησιαστική λαμπρότητα καί κατά τό νησιώτικο τυπικό ἐορτάσθηκε ἡ μνήμη τοῦ Ὁσίου καί Θεοφόρου πατρός ἡμῶν Θεοδώρου τοῦ ἐν Κυθήροις, Προστάτου τῆς νήσου, στήν ὁμώνυμη Ἱερά Μονή τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κυθήρων καί Ἀντικυθήρων.

Καλεσμένος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Κυθήρων καί Ἀντικυθήρων κ. Σεραφεῖμ, τῆ ἀδεία τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Πατρῶν κ. Χρυσόστομου, ἦταν ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Κερνίτης κ. Χρύσανθος, Βοηθός Ἐπίσκοπος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Πατρῶν.

Τήν παραμονή τῆς ἐορτῆς, Τετάρτη 11 Μαΐου τό ἀπόγευμα, ἐτελέσθη ὁ Μέγας Πανηγυρικός Ἀρχιερατικός Ἑσπερινός, κατά τόν ὁποῖο χοροστάτησε ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Κερνίτης κ. Χρύσανθος, συγχοροστατούντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Κυθήρων καί Ἀντικυθήρων κ. Σεραφεῖμ.

Κατά τήν προσφώνησί του ὁ Σεβασμιώτατος καλωσόρισε τόν Θεοφιλέστατο στή νήσο τῶν Κυθήρων καί τόν εὐχαρίστησε πού ἀποδέχθηκε τήν πρόσκλησί του νά συμμετάσχη στήν πανήγυρι τοῦ Ὁσίου Θεοδώρου. Θερμές εὐχαριστίες ἀπηύθυνε ὁ Σεβασμιώτατος καί πρὸς τόν Σεβ. Μητροπολίτη Πατρῶν κ. Χρυσόστομο, ὁ ὁποῖος ἔδωσε τήν εὐλογία του γιά τήν παρουσία τοῦ Θεοφιλεστάτου στό νησί.

Ἀπό τήν πλευρά του ὁ Θεοφιλέστατος εὐχαρίστησε τόν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Κυθήρων γιά τήν πρόσκλησι πού εὐγενῶς τοῦ ἀπηύθυνε καί ἐν συνεχείᾳ ὁμίλησε πρὸς τό ἐκκλησίασμα.

Κατά τήν ὁμιλία του ὁ Θεοφιλέστατος ἐτόνισε πῶς ὁ Ὁσίος Θεόδωρος ἦταν οὐρανοδρόμος ἐπί

τῆς γῆς, κάτι πού τόν ἀξίωσε νά γίνει οὐρανοπολίτης μετά τήν ἐπίγεια ζωή του. Προέτρεψε δέ τοὺς πιστοὺς νά βαδίσουν στόν δρόμο τοῦ οὐρανοῦ ὥστε νά ἀξιωθοῦν νά γίνουν πολῖτες τοῦ Παραδείσου.

Ἀνήμερα τῆς ἐορτῆς, Πέμπτη 12 Μαΐου, ἐτελέσθη ὁ Ὁρθρος καί ἡ Πανηγυρική Θεία Λειτουργία κατά τήν ὁποία συλλειτουργήσαν ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Κερνίτης κ. Χρύσανθος μετά τοῦ Ποιμενάρχου μας κ. Σεραφεῖμ.

Στήν ὁμιλία του ὁ Θεοφιλέστατος, ἀφού ἀναφέρθηκε στόν βίο τοῦ ἐορταζομένου Ὁσίου, υπέμνησε τήν σημασία πού ἔχει ἡ χριστιανική ζωή γιά τήν σωτηρία καί τόν ἀγιασμό τῆς ἀθανάτου ψυχῆς μας.

Μετά τό πέρας τῆς Θείας Λειτουργίας πραγματοποιήθηκε Λιτάνευσις τῆς Ἁγίας Κάρας τοῦ Ὁσίου Θεοδώρου εἰς τόν προαύλιο χῶρο τῆς Μονῆς μέ τήν συμμετοχή Ἀρχῶν καί Φορέων τῆς νήσου.

Οἱ ἱερές τελετές ἐκλείσαν μέ τίς εὐχαριστίες τοῦ Σεβασμιωτάτου Ποιμενάρχου τῆς νήσου πρὸς τόν Θεοφιλέστατο, καθώς καί πρὸς τόν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Πατρῶν κ. Χρυσόστομο γιά τήν εὐλογία τοῦ νά παραστεῖ ὁ Θεοφιλέστατος στήν Ἱερά Πανήγυρι.

Ἐπίσης ὁ Σεβασμιώτατος εὐχαρίστησε τίς Ἀρχές καί τόν λαό τῆς νήσου γιά τήν συμμετοχή τους στίς ἐκκλησιαστικές ἐκδηλώσεις ἐπί τῆ μνήμῃ τοῦ Ὁσίου Θεοδώρου καί εὐχήθηκε εἰς ὅλους ἔτη πολλά καί εὐλογημένα καί ἰδιαίτερα στοὺς μαθητές καί τίς μαθήτριες τῆς Δευτεροβάθμιας Ἐκπαίδευσης πλοῦσιο τόν φωτισμό καί τήν θεία δύναμι στίς προσεχεῖς πανελλήνιες καί σχολικέες ἐξετάσεις τους.

τική. Όταν όμως, η αγάπη σας θα είναι μεταξύ σας και προς τα παιδιά χριστιανική και αγία, τότε δεν θα έχετε κανένα πρόβλημα». Και σέ άλλο σημείο συμβουλευοντας μία μητέρα με άτιθασα παιδιά, συνεχίζει με τα ακόλουθα: «Άκου νά σου πῶ, νά προσεύχεσαι και μετά νά μιλάς. Έτσι νά κάνεις στά παιδιά σου. Άμα διαρκῶς τούς δίνεις συμβουλές, θά γίνεις βαρετή, και ὅταν μεγαλώσουν θά αισθάνονται ἕνα εἶδος καταπίεσης. **Νά προτιμᾶς λοιπόν τήν προσευχή. Νά τούς μιλάς μέ τήν προσευχή.** Νά τά λές στόν Θεό και ὁ Θεός θά τά λέει μέσα τους. Δηλαδή, δέν πρέπει νά συμβουλευεῖς τά παιδιά σου, ἔτσι μέ τήν φωνή πού νά τήν ἀκούνε τ' αὐτιά τους. Μπορεῖς νά τό κάνεις και αὐτό, ἀλλά **προπάντων πρέπει νά μιλάς γιά τά παιδιά σου στόν Θεό.** Νά λές: **Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, φώτισε τά παιδάκια μου. Ἐγώ σέ Σένα τά ἀναθέτω. Ἐσύ μοῦ τά ἔδωσες.** Μά κι ἐγώ εἶμαι ἀδύναμη, δέν μπορῶ νά τά κατατοπίσω. Γι' αὐτό, σέ παρακαλῶ, φώτισέ τα. Και ὁ Θεός, συνεχίζει ὁ Ἅγιος Πορφύριος, θά τούς μιλάει και θά λένε: ὦχ, δέν ἔπρεπε νά στεναχωρησω τή μαμά μέ αὐτό πού ἔκανα, και αὐτό θά βγει ἀπό μέσα τους μέ τήν Χάρη τοῦ Θεοῦ. Ἡ ἀκτινοβολία τῆς ἀγιοσύνης, και ὄχι τῆς ἀνθρώπινης προσπάθειας θά κάνει τά παιδιά καλά».

Ἄφου ἀναφέρθηκε ὁ ὁμιλητής μας σά **ἐφόδια τῆς σταυροαναστάσιμης αὐτῆς πορείας τῆς οικογενείας, τή χαρά δηλ. τῆς θυσίας, τήν ἀρχοντιά τῆς ὑπομονῆς, τήν ὁμορφιά τῆς ταπεινώσης και τήν γλυκύτητα τῆς προσευχῆς**, θέλησε νά ἀναζητήσουμε **τήν πηγὴ ὄλων αὐτῶν**. Και μέ τή βοήθειά του, ὀδηγηθήκαμε πάλι σ' Αὐτόν, πού εἶναι ἡ ἀφετηρία, ὅπως στήν ἀρχὴ τονίσθηκε, και τό τέλος. **Σ' Αὐτόν, πού στήν κορύφωση τῆς Ἀγάπης Του μᾶς καλεῖ και μᾶς προσφέρει ὁ ἴδιος μέσα στήν Θεία Λατρεία, στό κοινό Ποτήριο.**

Στό τελευταῖο μέρος, ἐγίνε μία ἀπόπειρα νά θιγοῦν **εὐαίσθητες και πλέον δυσεπίλυτες καταστάσεις στήν πορεία τῆς οικογενείας**, ὅπως αὐτές ἐκδηλώνονται μέ τήν μορφή **κάποιας πολλῆς σοβαρῆς ἀσθένειας**, ἀλλά και **τοῦ δυσερμηνευτοῦ γεγονότος τοῦ θανάτου**. Σ' αὐτό τό σημείο χειραγωγός στάθηκε τό βιβλίον τοῦ π. Συμεῶν Κραγιοπούλου· **«Ὁ πόνος εἶναι εὐλογία»**. Παρετέθησαν τά ἐξῆς πολύ βοηθητικά σημεία: «Ἔχετε δεῖ τό ἄλεσμα τοῦ σιταριοῦ; ρωτᾷ ὁ π. Συμεῶν. Ἡ μυλόπετρα δέν «συγχωράει», δέν χαρίζεται, δέν κάνει ὅτι δέν

βλέπει. Τελείωσε. Ὅσοι κόκκοι θά μποῦν κάτω ἀπό τή μυλόπετρα, θά ἀλεσθοῦν. Θά ἀλεσθεῖς λοιπόν και ἐσύ. Αὐτή εἶναι ἡ ὠμή πραγματικότητα. Ἀλλά, εἶναι ἐξίσου **μιά πραγματικότητα ὅτι τήν ὥρα πού γίνεται αὐτό νικᾶς τό κάθε τί, νικᾶς τόν θάνατο και κυρίως νικᾶς τόν ἑαυτό σου**». Και σέ άλλο σημείο συνεχίζει: «Ἐκεῖνος πού ἔχει καλή κοινωνία μέ τόν Θεό, ἔρχεται ὥρα πού λέει: Δέν γινόταν ἀλλιῶς Θεέ μου. Δέ γινόταν ἀλλιῶς, καλά τά ἔκανες. Ἐγώ ἔτσι ὅπως ἤμουν, ὅπως σκεπτόμουν και ὅπως τά ἤθελα ὅλα στήν ζωῆ, δέν ἐπρόκειτο νά μῶ στό δρόμο τῆς ἀληθείας. Ὅλο θά ξέφευγα, ἀπό δῶ και ἀπό κεῖ. Δέν γινόταν καλύτερα, Θεέ μου. Τόσο καλά τά ἔκανες». Κι ἐδῶ ἀκριβῶς εἶναι **τό μυστήριο τῆς σωτηρίας**.

Ἡ ψυχὴ κάποια στιγμή θά ὁμολογήσει: «Σέ εὐχαριστῶ Θεέ μου πού δέν μέ λυπήθηκες. Ἄν μέ εἶχες λυπηθεῖ, καθῶς ἐγώ ἀντιδρούσα και κλωτσούσα, καθῶς μοῦ φαινόταν ὅτι μέ ἀδικεῖς, και ὅτι δέν μοῦ φέρεσαι καλά, ἄν τά ἐλάμβανες ὅλα αὐτά ὑπ' ὄψιν και μέ ἄφηνες, Θεέ μου, ἐγώ θά χανόμουν. Ὅμως, ἐσύ δέν μέ λυπήθηκες, ἀλλά ἐνήργησες ἔτσι ὅπως ἐνήργησες. Ἐγώ ποτέ δέν θά μπορούσα νά φαντασθῶ ὅτι ἔτσι ἔπρεπε νά γίνουν τά πράγματα. Ποτέ δέν θά τό δεχόμουν ἄν τό ἄφηνες σέ μένα ἢ ἄν μέ ρωτοῦσες. Ἀλλά, ἐσύ τά οικονομῆσες ἔτσι ὅλα, πού σῶθηκε τελικά ἡ ψυχὴ μου. Σέ εὐχαριστῶ, σέ εὐγνωμονῶ».

Στόν ἐπίλογο θεωρήθηκε καλό ἀπό τόν ὁμιλητή μας νά γίνει μιά ἐνδεικτικὴ ἀναφορά γονιῶν (Πατριάρχῃ Ἀβραάμ, Ἁγίᾳ Ἰουλίττας, Ἁγίᾳ Σοφίας, Ἁγίᾳ Μόνικας) σταχυολογημένα μέσα ἀπό τόν μεγάλο κατάλογο ἀγιασμένων γονιῶν, ζευγαριῶν και οικογενειῶν πού περιμένουν τόν ἀγῶνα μας, περιμένουν και μᾶς στηρίζουν μέ τίς μεσιτείες τους, νά συγκαταριθμηθοῦμε μαζί τους.

Κλείνοντας τήν πολύ ἐμπεριστατωμένη αὐτὴ ὁμιλία του, ὁ ἐκλεκτός ὁμιλητής μας κ. Παῦλος Καλλίκας, τόν ὅποιο θερμᾶ εὐχαριστοῦμε, μᾶς εἶπε: **«Τό ζευγάρι πού ἔβαλε τόν τράχηλό του, σάν ἕνα σῶμα και μιά ψυχὴ, κάτω ἀπό τό πετραχῆλι τοῦ ἱερέα και τοῦ πνευματικοῦ, τό ζευγάρι πού ἔμαθε νά θυσιάζεται, ἄρα νά ἀγαπᾶ, τό ζευγάρι πού ἀσκήθηκε στήν ὑπομονή και πού ἀποζήτησε τήν ταπεινώση, τό ζευγάρι πού ἀφέθηκε στήν προσευχὴ και πού ἀγάπησε τήν ἐκκλησιαστικὴ - λατρευτικὴ ζωῆ, τό ζευγάρι αὐτό, ἀπό ἐδῶ προγεύεται τήν Ἀνάσταση. Ἀπό ἐδῶ βιώνει βαθιά μέσα του τήν ἀνεκκλήλητη και πανευφρόσυνη χαρὰ τοῦ Παραδείσου»**.

Τά λαμπρά Έγκαίνια τοῦ Ναοῦ τῆς Παναγίας Μυρτιδιώτισσας Ἀλίμου

Εὐλογία, συγκίνηση, κατάνυξη, μεγαλοπρέπεια. Αὐτές οἱ λέξεις ὅσα νοήματα καί ἐάν περικλείουν καί πάλι δύσκολα περιγράφουν τήν κατά Θεοῦ συγκίνηση καί τά συναισθήματα ὅσων συμμετείχαν στίς Ἱερές Ἀκολουθίες τῶν Ἐγκαινίων.

Πλήθος κόσμος, ἐνοριτῶν ἀλλά καί εὐλαβῶν Χριστιανῶν ἀπό διάφορα μέρη τῆς Ἀττικῆς καί ὄχι μόνο, καθώς καί Κυθῆριοι πού τιμοῦν ιδιαίτερα τήν Παναγία τή Μυρτιδιώτισσα προσήλθαν καί παρακολούθησαν μέ ὑποδειγματική τάξη τίς Ἀκολουθίες.

Τό ἀπόγευμα τοῦ Σαββάτου 8 Μαΐου στίς 18:30, ἐγίνε ἡ ὑποδοχή τῶν Ἱερῶν Λειψάνων τῶν Ἁγίων Κηρύκου, Θεοδώρου τοῦ Μυτιληνέως, Ραφαήλ τοῦ Νεοφανοῦς τοῦ ἐν Θέρμῃ τῆς Λέσβου καί Κωνσταντίνου τοῦ Ὑδραίου, πού ἐκόμισε ὁ Ποιμενάρχης μας Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Νέας Σμύρνης κ. Συμεών. Σέ κατασκευαστικό κλίμα ἐψάλη ἡ Ἀκολουθία τῶν Μαρτύρων καί ἀκολούθησε ὁ Μέγας Πανηγυρικός Ἐσπερινός τῶν Ἐγκαινίων, στόν ὁποῖο χοροστάτησε ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κυθῆρων καί Ἀντικυθήρων κ. Σεραφεῖμ.

Στό λόγο του ὁ Σεβασμιώτατος, ἀναφέρθηκε στήν πίστη τοῦ Θωμά, ἀλλά καί στό γεγονός τῶν Ἐγκαινίων ἐνός Ναοῦ εὐχόμενος τά Ἐγκαίνια τοῦ Ναοῦ μας νά ἀποτελέσουν εὐκαιρία γιά τόν συνολικό ἐγκαίνισμο καί ἡμῶν τῶν ἰδίων καί τήν κατά Χριστό ἀλλαγὴ καί νέα ἀρχή στή ζωὴ μας.

Ὁ Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης μας Νέας Σμύρνης Συμεών εὐχαρίστησε τόν Σεβασμιώτατο Κυθῆρων, μέ τόν ὁποῖο ὅπως εἶπε συνδέεται μέ ἀδελφικό δεσμό ἐτών, ἀλλά καί λόγῳ τῆς ἐνορίας μας, τῆς ὁποίας πλῆθος ἐνοριτῶν κατάγεται ἀπό τό ὄμορφο νησί τῶν Κυθῆρων. Τέλος, ἔδωσε ὁδηγίες γιά τήν ἐπόμενη ἡμέρα.

Νωρίς τό πρωί, λίγο πρὶν τίς 06:30, ξεκίνησε ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, στήν ὁποία χοροστάτησε ὁ Ποιμενάρχης μας, ἐνῶ προσήλθαν καί οἱ προσκληθέντες Ἀρχιερεῖς: Κυθῆρων καί Ἀντικυθήρων Σεραφεῖμ, Θηβῶν καί Λεβαδειας Γεώργιος καί ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Μεθώνης Κλήμης, Ἀρχιγραμματέας τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Κατά τή διάρκεια τῆς Ἀκολουθίας διαβάστηκαν οἱ εὐχές τῶν Ἐγκαινίων ἀπό τό Σεβασμιώτατο γονυπετῆ ἐν τῷ μέσῳ τοῦ Ναοῦ.

Ἀκολούθως, λίγο μετὰ τίς 8 τό πρωί ἐξήλθαν ὄλοι ἀπό τόν Ἱερό Ναοῦ, ὅπου ἀκολούθησε μία κατασκευαστική λιτανεῖα τῶν Ἱερῶν Λειψάνων τρίς περίξ τοῦ Ναοῦ μέ ἀπόλυτη τάξη καί σέ κλίμα ἐντονα συγκινησιακό. Στό τέλος κάθε περιστροφῆς κάθε ἕνας ἐκ τῶν τριῶν προσκληθέντων Ἀρχιερέων διάβαζε μία εἰδική εὐχή, γινόταν σύντομη δέση καθώς καί ἀνάγνωση Ἀποστολικῶν καί Εὐαγγελικῶν περι-

κοπῶν. Στό τέλος τῆς τρίτης περιφορᾶς καί μετὰ τήν ἀνάγνωση τοῦ Εὐαγγελίου, ἀκολούθησε ὁ διάλογος: **Ἄρατε Πύλας οἱ Ἄρχοντες ὑμῶν...** μέ ἀνταπάντηση ἀπό ἕναν Ἱερέα πού εἶχε μείνει ἐντός τοῦ Ναοῦ: **Τίς ἐστὶν οὗτος ὁ Βασιλεὺς τῆς Δόξης** καί ἐκ νέου ἀνταπάντησις ἐκ τοῦ Ἀρχιερέως.

Εὐλογήθηκε σταυροειδῶς μέ τά Ἁγία Λείψανα ἡ θύρα τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ καί ἀκολούθησε ἡ θριαμβευτική εἰσοδος στό Ναό καί τό κυρίως μέρος τῆς Τελετῆς τῶν Ἐγκαινίων πού περιελάμβανε: **τὴν κατάθεση τῶν Τιμίων Λειψάνων στήν Ἁγία Τράπεζα, τὴν σφράγιση τῆς ὀπῆς** πού ἐκκλησιαστικά ὀνομάζεται φυτό μέ κηρομασίτη καί ἄλλα εἰδικὰ ὑλικά, τὴν πλύση μέ εἰδικὰ σαποῦνια καί ἀρώματα τῆς Ἁγίας Τραπέζης, **τὴν πλύση μέ Ἅγιο Μύρο, τὴν**

εὐλογία-καθιέρωση τῶν Ἀντιμνησίων, τῆ σφράγιση μέ τίς μορφές τῶν τεσσάρων Εὐαγγελιστῶν στίς τέσσερις γωνίες τῆς Ἁγίας Τράπεζας, **τὴν ἔνδυση τῆς Ἁγίας Τράπεζας μέ τό κατασάρκιο** καί τὴν ὑπογραφή τοῦ Μητροπολίτη μας καί τῶν συμμετεχόντων Μητροπολιτῶν, **τό θυμίαμα τοῦ Ναοῦ, τὴν ἔνδυση τῶν ἀμφίων τῆς Ἁγίας Τραπέζης, τῆ**

χρήση μέ Ἅγιο Μύρο τῶν τοιχίων τοῦ Ναοῦ, **τό ἀνάμμα τῆς ἀκοίμητης κανδήλας καί ὄλων τῶν καντηλιῶν μέ τό Ἅγιο Φῶς**, καθώς καί πολλά ἄλλα τά ὁποία ἐπεξηγοῦσε ὁ Μητροπολίτης μας ἀναλυτικά στό Ἐκκλησίασμα βῆμα πρὸς βῆμα πρὸς κατανοήση ὄλων τῶν τελουμένων.

Ἀκολούθησε ἡ **πολυαρχιερατική Θεία Λειτουργία στήν ἐγκαινιασμένη πλέον Ἁγία Τράπεζα**, ὅπου ἓνα πλῆθος πιστῶν μετείχε τῶν Ἀχράντων Μυστηρίων καί στό τέλος ὁ Ποιμενάρχης μας ἀπηύθυνε λόγο οἰκοδομῆς, ὅπου ἐξιτόρησε περιεκτικά τούς βασικούς σταθμούς τῆς ἱστορίας τῆς Ἐνορίας μας ἀπό τὴν ἰδρυση τῆς μέχρι καί τὴν εὐσημη ἡμέρα τῶν Ἐγκαινίων.

Ἐλάχιστα μετὰ τῆς 11.30 ὁλοκληρώθηκαν οἱ Ἀκολουθίες καί ὁ πιστός λαός μετὰ τὴν διανομή τοῦ Ἀντίδωρου ἐσπευσε νά εὐχηθεῖ Ἅξιος στό Μητροπολίτη μας πού ἀξιώθηκε νά ἐγκαινιάσει τόν Ἱερό Ναό καί νά συγχαρεῖ τόν πατέρα Πολύκαρπο πού συνέβαλε τὰ μέγιστα γιά τὴν ἀνέγερση καί ἀποπεράτωση τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ.

Σέ ὅλο τό Ἱερό Ἐκκλησίασμα μοιράστηκε ὡς ἐνθῦμο τῶν Ἐγκαινίων τμῆμα τῆς στολῆς πού φοροῦσε ὁ Σεβασμιώτατος κατὰ τὴν ἀκολουθία ἐμβαπτισμένο σέ κηρομαστίχη καθώς καί μικρὴ εἰκόνα τῆς Παναγίας τῆς Μυρτιδιώτισσας. Ἀκολούθησε κέρασμα στήν αἴθουσα κάτωθεν τοῦ Ναοῦ στούς ἐπισήμους καί ὄχι μόνο, ἀλλά καί σέ πλῆθος πιστῶν, ἐνῶ ὅλη τὴν ἡμέρα ὁ Ἱερός Ναός παρέμεινε

ἀνοιχτός γιά προσκύνηση.

Τά Ἐγκαινία τοῦ Ναοῦ τίμησαν, ὁ πρῶν Ὑπουργός καί βουλευτὴς Ἐπικρατείας κ. Θεόδωρος Φορτσάκης, ὁ βουλευτὴς Ἀ΄ Πειραιῶς κ. Κατσαφάδος, οἱ Δήμαρχοι Ἀλίμου κ. Κονδύλης καί Κυθήρων κ. Χαρχαλάκης, οἱ πρῶν Δήμαρχοι Ἀλίμου κ.κ. Ἀργυρίου καί Ὁρφανός, οἱ Ἀντιδήμαρχοι κ. Δουδωνή, κ. Σημιτροπούλου, κ. Καραμολέγκος, κ. Σύρμα καί κ. Δημάκης, οἱ Δημοτικοὶ Σύμβουλοι: Νίκος Τσαμπαρλής (ἐπικεφαλῆς δημοτικῆς παράταξης), Νίκος Ἀλεξόπουλος, Νίκος Παπανικολάου, Γιώργος Παναγιολόπουλος, Μαρία Ἀραπάκη, Γιαννακόπουλος Δημήτρης καί πλῆθος ἐκπροσώπων ἀπὸ Κυθηραϊκὰ Σωματεῖα, καθώς καί ἀπὸ σωματεῖα Λακῶνων, ὁ ἐπίτιμος ὑπαρχηγός τῆς ΕΛΑΣ, καθώς καί ἐκπρόσωποι φορέων καί συλλόγων τοῦ Δήμου μας. Πρὸς ὄλους ἐκφράζουμε θερμὲς εὐχαριστίες.

Ἐψαλαν κατανυκτικὰ μαζί μέ τούς Ἱεροψάλτες μας ἐν χορῶ ἡ Ἑλληνικὴ Βυζαντινὴ Χορωδία, μέ μέριμνα τοῦ Πρωτοψάλτη μας κ. Παναγιώτη Κουτρά.

Ἡ Ἀκολουθία, καθώς καί ἡ Θεία Λειτουργία, μεταδόθηκαν ζωντανὰ ἀπὸ τὴν ΕΡΤ πρὸς τὴν ὁποία ἐκφράζουμε θερμὲς εὐχαριστίες.

Θερμὲς εὐχαριστίες καί στό Δῆμο Ἀλίμου γιά ὅλη τὴ βοήθεια. Θερμὲς εὐχαριστίες καί στό πρακτεῖο Ἐκκλησιαστικῶν Εἰδήσεων Ρομφέα γιά τὴν δημοσιογραφικὴ κάλυψη τῶν τελουμένων.

Τέλος, θερμὲς εὐχαριστίες καί στοὺς πατέρες τῆς Ἱεράς Μητροπόλεως μας πού συμμετεῖχαν στίς Ἀκολουθίες.

Ἄς εἶναι στερεωμένη πρὸς Δόξαν τοῦ Ἁγίου Ὀνόματος τοῦ Θεοῦ καί πρὸς τιμὴν τῆς Παναγίας Ἀχράντου Δεσποίνης Ἡμῶν Θεοτόκου τῆς Μυρτιδιώτισσας! Ἀμήν.

(Δελτίο τύπου Ἱεράς Μητροπόλεως Νέας Σμύρνης)

Έορτή λήξεως τῶν Κατηχητικῶν Σχολείων τῆς Ἱ. Μητροπόλεώς μας

Μέ ἐπιτυχία πραγματοποιήθηκε ἡ Έορτή Λήξεως τῶν Κατηχητικῶν Σχολείων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κυθήρων τό ἀπόγευμα τοῦ Σαββάτου 14 Μαΐου 2016 καί ὥρα 7 μ.μ στό Λεονταίνιο Πνευματικό Κέντρο Κεραμωτοῦ.

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας κ. Σεραφεῖμ, οἱ Ἱερεῖς τοῦ νησιοῦ μας, Τοπικοί Ἄρχοντες, Ἐκπαιδευτικοί, πολλοί συμπολίτες μας, μαθητές καί μαθήτριες τῶν Σχολείων τῆς νήσου μας, ἐτίμησαν μέ τήν παρουσία τους τήν γιορτινὴ αὐτὴ ἐκδήλωση τῶν παιδιῶν μας.

Τό Α' Μέρος ξεκίνησε μέ τήν Χορωδία ὄλων τῶν Κατηχ. Σχολείων πού ἔψαλε τό «ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ». Στὴ συνέχεια τὰ παιδιά ἀπήγγειλαν τὰ ποιήματα «Ἀνάσταση», «Οἱ Μυροφόρες», «Ὁ Ἀναστάσιμος»-«Μεσ' στό Πέλαγος», «Τὰ κεράκια τῆς Λαμπρῆς», «Λαμπρῆ», «Χριστός Ἀνέστη!», «Ἡ χαρά τῆς Ἀνάστασης» καί τραγούδησαν τὰ τραγούδια «Πασχαλιά», «Θεριστῆς τῆς Χαρᾶς», «Ἄκου Κύριε μιά φωνή», «Εἰρηνικά καί χαρούμενα», «Ἄγγελε μέ τὰ φτερά σου», «Ἐκκλησία», «Ἐλπίδα στόν Θεό».

Τό Β' μέρος τῆς γιορτῆς περιελάμβανε τό θεατρικό σκέτς «**Ἡ Ἁγία Σοφία καί οἱ τρεῖς θυγατέρες τῆς Πίστεως, Ἐλπίδα καί Ἀγάπη**», πού τό ἔπαιξαν μέ μεγάλη ἐπιτυχία οἱ μαθητές καί οἱ μαθήτριές μας.

Ἀκολούθησαν παραδοσιακοὶ χοροὶ δύο χορευτικῶν τμημάτων ὑπὸ τὴν καθοδήγησι τῆς κ. Ἐλένης Τζοβάρ-Χατζοπούλου. Τὴν πολύ ὁμορφὴ αὐτὴ γιορτινὴ ἐκδήλωση ἔκλεισε ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας κ. Σεραφεῖμ,

πού ἀπηύθυνε χαιρετισμὸ σέ ὄλους ὅσους τίμησαν μέ τὴν παρουσία τους, ἀλλὰ καί μέ τὴν προσφορά τους τὴ γιορτὴ λήξεως τῶν Κατηχητικῶν Σχολείων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως μας. Εὐχαρίστησε θερμὰ τὰ παιδιά τῶν Κατηχητικῶν μας γιὰ τὴν ὡραία ἀπόδοσι τῶν ποιημάτων, τῶν τραγουδιῶν, πού ἦταν μέσα ἀπό

τίς καρδιές τῶν παιδιῶν καί τοῦ θεατρικοῦ σκέτς, πού ἔδινε τό μήνυμα τῆς ἀγάπης πρὸς τόν Κύριο καί τῆς ὁμολογίας τῆς πίστεως πρὸς τόν Χριστό, καθώς καί τοῦ χορευτικοῦ τῶν δύο τμημάτων.

Στὴ συνέχεια ὁ Σεβασμιώτατος εὐχαρίστησε θερμὰ πρῶτα τοὺς ἀγαπητοὺς Πατέρες, οἱ ὁποῖοι εἶναι καί Κατηχητές: π. Πέτρο Μαριάτο, π. Παναγιώτη Διακόπουλο, π. Παναγιώτη Μεγαλοκονόμο, π. Νικόλαο Ζουναρέλη, π. Ἰωάννη Παπανδρόπουλο καί βεβαίως εὐχαρίστησε

τοὺς λαϊκοὺς Κατηχητές καί Κατηχήτριες. Τόν ἀγαπητό μας Παῦλο Καλλίκα πού διηύθυνε τὴν χορωδία τῶν παιδιῶν καί τὴν σύζυγό του Ἐλένη μουσικό, τὴν πρεσβυτέρα τοῦ π. Ἰωάννη Παπανδρόπουλου Εἰρήνη, ἐπίσης μουσικό, τὴν ἀγαπητὴ

μας Ἐλένη Βενάρδου βοηθὸ τοῦ Κατηχητικοῦ Λιβαδίου, τὴν κα Ἐλένη Χατζοπούλου-Τζοβάρ-α γιὰ τὴν συμβολὴ τῆς στῆν ἐκμάθησι τῶν παραδοσιακῶν χορῶν, καθώς καί τὴν Σοφία Νέζη-Κουτραφούρη, πού προετοίμασε τό θεατρικό σκέτς.

Εὐχαρίστησε ἐπίσης τοὺς Παναγιώτη Γιαννιώτη καί Μανῶλη Λεονταίνη γιὰ τὴν βοήθειά

Συνέχεια στὴ σελ. 30.

Έορτασμός 152ης Έπετειού τῆς Ένωσης τῆς Έπτανήσου μέ τήν Ελλάδα στά Κύθηρα

Τά Κύθηρα έόρτασαν τήν 152η Έπέτειο τῆς Ένωσμάτωσης τῶν Έπτανήσων μέ τή Μητέρα Έλλάδα.

Μέ άστατο καιρό άνήμερα τῶν Άγίων Κωνσταντίνου καί Έλένης έγιναν οί έορταστικές

έκδηλώσεις, τιμώντας τήν συμπλήρωσι 152 χρόνων τῆς Ένωσης τῶν Έπτανήσων μέ τήν Μητέρα Έλλάδα, παρουσία τῶν στρατιωτικῶν καί πολιτικῶν Άρχῶν τοῦ Νησιοῦ, τῶν Δημοτικῶν Σχολείων καί άρκετοῦ κόσμου.

Σύμφωνα μέ τό πρόγραμμα τό πρωί τῆς 21ης Μαΐου 2016 στόν Έερό Μητροπολιτικό Ναό Έσταυρωμένου Χριστοῦ Χώρας Κυθέρων έτελέσθη μετά τήν Θεία Λειτουργία ἡ επίσημη Δοξολογία, προεξάρχοντας τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου κ. Σεραφεΐμ, παρουσία τῆς Δημοτικῆς Άρχῆς καί τῆς μαθητιώσης νεολαίας.

Στή συνέχεια έψάλη έπιμνημόσυνη δέησις στήν Κεντρική Πλατεία τῆς Χώρας, ὅπου έγινε κατάθεσις στεφάνων, άπό τόν Δήμαρχο Κυθέρων, τόν Διοικητή τοῦ Ναυτικοῦ Παρατηρητηρίου, τόν Διοικητή τοῦ ΤΑCΑΝ, τόν Διοικητή τοῦ Α.Τ., τόν Διοικητή τοῦ Λιμεναρχείου, τόν Διοικητή τοῦ Πυροσβεστικοῦ Κλιμακίου Κυθέρων καί άπό δύο εκπροσώπους τῶν μαθητῶν.

Κατόπιν ὁ Δήμαρχος κ. Εὔ-

στράτιος Χαρχαλάκης εκφώνησε τόν πανηγυρικό τῆς ἡμέρας άναφερόμενος στά ιστορικά στοιχεῖα τῆς έορταστικῆς Έπετειοῦ.

Έιδιαίτερα συγκινητική ἦταν ἡ στιγμή κατά τήν ὁποία οί μαθητές τῶν Δημοτικῶν Σχολείων τραγούδησαν καντάδες τῶν Έπτανήσων.

Άκολούθησαν παραδοσιακοί χοροί άπό μαθητές καί ἡ εκδήλωσις έκλεισε μέ τήν παρέλασι τῶν Σχολείων ὑπό τούς ἤχους τῆς Φιλαρμονικῆς Κυθέρων. Υπεύθυνος γιά τήν παρέλασι τῶν μαθητῶν τῶν Σχολείων ἦταν ὁ Καθηγητής Φυσικῆς Άγωγῆς, κ. Δημήτριος Άνδρικόπουλος.

Ἡ ἀνοιξιάτικη ἑορτή τοῦ Ἁγίου Νικολάου στὰ Ἀντικύθηρα

Κι ἐφέτος ἐορτάσθηκε ἡ ἑορτή τῆς Ἀνακομιδῆς τοῦ Ἱεροῦ Λειψάνου τοῦ Ἁγίου Νικολάου, Ἀρχιεπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας, στό ἄνωθεν τοῦ λιμένος τῶν Ἀντικυθήρων πανέμορφο Ἐξωκλήσι του.

Ἀφ' ἐσπέρας ἐτελέσθη πανηγυρικός Ἑσπερινός, χοροστατοῦντος τοῦ Σεβ. Ποιμενάρχου μας κ. Σεραφεῖμ. Καί τήν ἐπόμενη κυριάνυμη ἡμέρα ἔγινε Ἀρχιερατική Θεία Λειτουργία καί στό τέλος τῆς ἐψάλη Δοξολογία ἐπὶ τῇ ἐνώσει τῶν Ἑπτανήσων μέ τήν Μητέρα Ἑλλάδα.

Ὁ Σεβασμιώτατος στήν Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ ὠμίλησε γιά τήν Ἀνάστασι τοῦ Χριστοῦ καί τίς ἅγιες Μυροφόρες γυναῖκες, μέ τήν εὐκαιρία τῆς ἀποδόσεως τῆς ἑορτῆς τῶν Ἁγίων Μυροφόρων καί ἐξήρε τήν ἀγνή λατρεία τους πρός τόν Κύριο, τήν βαθειά εὐσέβεια καί τήν ἁγία τους τόλμη. Στό τέλος τῆς Θ. Λειτουργίας ὁμίλησε γιά τόν Ἅγιο Νικόλαο καί τό Ἅγιο Λείψάνό του, καθώς ἐπίσης καί γιά τήν Χάρι καί εὐλογία πού ἐκπέμπει αὐτό.

Τό ἀπόγευμα στίς 5 μ.μ. ἐτελέσθη ὁ Πανηγυρικός Ἑσπερινός τοῦ περικαλοῦς παρεκκλησίου τοῦ Ἁγίου Κων/νου Ἀντικυθήρων, στὰ Πατεριανά, ὅπου ὁ Σεβασμιώτατος, ἀφού εὐλόγησε τοὺς ἄρτους ὠμίλησε προσηκόντως γιά τοὺς ἑορταζομένους Ἁγίους Κωνσταντῖνον καί Ἐλένην καί τά ὅσα προσέφεραν στήν Ἐκκλησία καί τῇ Ρωμιοσῦ-

νη καί ἐξέφρασε τήν χαρά του γιά τόν εὐπρεπισμό τοῦ Ἱεροῦ Παρεκκλησίου, πού γίνεται μέ τήν φροντίδα τοῦ εὐγενοῦς κ. Νικήτα Πάτερου.

Τήν ἀναχώρησι τοῦ Σεβασμιωτάτου διευκόλυνε τό ἐλικόπτερο τοῦ εὐλαβοῦς ἐπιχειρηματία κ. Κων/νου Σαραντοπούλου, παλαιοῦ προσφιλοῦς γνωρίμου τοῦ Σεβασμιωτάτου, λόγω μὴ ὑπάρξεως ἀκτοπλοϊκῆς συγκοινωνίας μέ τὰ Κύθηρα ἐκεῖνο τό ἀπογευματινόν, διό καί μαζί μέ τίς θερμές μας εὐχαριστίες ἐνώθηκαν καί οἱ εὐγνώμονες εὐχαριστίες τῶν συμπαθῶν μας Ἀντικυθηρίων πρός τόν ἀγαπητό μας κ. Σαραντόπουλο.

Κατά τήν διήμερη παραμονή του στὰ Ἀντικύθηρα ὁ Σεβασμιώτατος εἶχε τήν εὐκαιρία νά συνομιλήσῃ μέ τοὺς μόνιμους κατοίκους τοῦ ἀκριτικοῦ αὐτοῦ νησιοῦ στό ἐστιατόριο τοῦ Μύρωνα-Πατακόμυρου καί ἐπισκέφθηκε καί τό Ἀστυνομικό Τμήμα Ἀντικυθήρων. Ἀφού δέ πληροφορήθηκε ὅτι παρατείνεται τό πρόβλημα τῆς ἀπουσίας μόνιμου Ἰατροῦ ἀπό τό νησί ἔστειλε γιά μιά ἀκόμη φορά ἐπιστολή-ἔκκλησι πρός τόν Ἐξοχ. Ὑπουργό Ἐθνικῆς Ἀμύνης κ. Παν. Καμμένο γιά νά προωθήσῃ λύσι ἐξυμνητέσεως τοῦ νησιοῦ μέ στρατιωτικό γιατρό πῆρσι γύρω περιοχῆς (ἐκ περιτροπῆς), ἀφού τῆρσι ὁ κ. Ὑπουργός ἐδήλωσε ὅτι ἀπασχολεῖ τό Ὑπουργεῖο Ἐθν. Ἀμύνης ἓνα τέτοιο πρόβλημα, ὅταν ἡμπορεῖ κατ' ἐξαιρεσίν νά τό ἐπιλύσῃ.

Συνέχεια ἀπό τή σελ. 28.

τους στὰ ἡχητικά καί γενικώτερα στὰ τεχνικά ζητήματα καί βεβαίως ὅλους τοὺς Ἐκκλησιαστικούς Ἐπιτρόπους τοῦ Ἐνοριακοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Μεταμορφώσεως Σωτήρος Κεραμωτοῦ γιά τήν προσφορά τους στήν ὠραία διεξαγωγή τῆς ἐκδήλωσης αὐτῆς τῶν παιδιῶν.

Μεταξύ ἄλλων συνεχάρη καί τοὺς γονεῖς καί τοὺς δασκάλους καί ὅλους τοὺς συμπαριστάτες πού βοηθοῦν τά παιδιά μας νά συμμετέχουν στό ἔργο αὐτό τῶν Κατηχητικῶν μας Σχολεῖων, στό σπουδαῖο ἔργο τῆς Κατηχήσεως τῶν νέων μας.

Κάλεσε στό τέλος ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας ὅλα τά παιδιά νά πάρουν ἀπό

ἐνα ἐνθύμιο, σάν εὐλογία, πού μᾶς ἔστειλε ἀπό τὰ Ἅγια Μετέωρα ἢ ἄλλοτε κατηγήτριά μας καί κατηγήτρια Φυσικῆς Ἀγωγῆς τοῦ Γυμνασίου Κυθήρων Αἰκατερίνη Φατούρα, ἡ ὁποία πολλά εἶχε προσφέρει στὰ Κατηχητικά μας. Ἡ ἱ. Μονή Ἁγ. Σεφάνου ἔστειλε ὡς εὐλογία ἓνα ἐντυπο γιά τήν προσευχή στὰ παιδιά καί τήν θερμοευχαριστοῦμε. Εἶθε τά παιδιά μας νά ἐμπνέονται πάντα ἀπό τόν χώρο αὐτό τῶν ἁγιασμένων Μετεώρων!

Εὐχαριστοῦμε θερμά καί τόν Βαλέριο Καλοκαιρινό PHOTO CERIGO γιά τήν βιντεοσκόπησι τῆς ἑορτῆς καί γιά τίς πολύ ὁμορφες φωτογραφίες του. <http://tsirigofm.blogspot.gr/2016/05/1452016.html>

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κυθήρων καί Αντικυθήρων κ. Σεραφεΐμ από του Μαρτίου 2016 έως καί του Μαΐου του 2016 έλειτούργησε ή έχοροστάτησε σέ Έσπερινούς, Άκολουθίες καί κατά περιπτώσεων έκήρυξε τόν Θείο Λόγο εις τούς Έρουός Ναούς:

Ι. Ναόν Άγιών Άναργύρων-Φατσαδίκων: 10/04, 12/04, 30/04. Ι. Ναόν Άγιου Μηνά -Διακοφτίου: 21/04. Ι. Ναόν Άγιου Μηνά -Λογοθετιανίκων: 7/04, 7/05. Ι. Ναόν Έσταυρωμένου Χριστού -Χώρας: 20/03, 25/03, 2/04, 3/04, 15/04, 22/04, 23/04, 24/04, 29/04, 1/05, 29/5. Ι. Ναόν Τιμίου Προδρόμου -Στραποδίου: 05/03, 21/03, 9/04, 1/05. Ι. Ναόν Άγίας Τριάδος-Άλεξανδράδων: 3/04. Ι. Μονή Άγίας Μόνης: 12/03, 15/04, 24/04. Ι. Ναόν Άγίας Ειρήνης-Κατουνίου: 8/04, 27/04, 5/05. Ι. Ναόν Άγιου Νικολάου-Κυπριωτιανίκων: 7/04. Ι. Ναόν Άγιου Νικολάου-Αυλέμνος: 19/03, 4/04. Ι. Ναόν Άγιου Σπυρίδωνος-Καλοκαιρινών: 21/04, 15/05. Ι. Ναόν Παναγίας Ίλαριωτίσης-Ποταμού: 17/03, 19/03, 15/04, 28/04, 29/04, 5/05, 6/05. Ι. Ναόν Παναγίας Έλεούσης-Φρατσίων: 17/03, 2/05, 3/05. Ι. Ναόν Άγιου Χαραλάμπους-Μυλοποτάμου: 16/04, 29/04. Ι. Ναόν Μεταμορφώσεως Σωτήρος-Κεραμωτού: 10/04. Ι. Παρεκκλήσιον Άγίας Άναστασίας -Χώρας: 18/05. Ι. Μονήν Παναγίας Μυρτιδιωτίσης-Μυρτίδια: 13/03, 14/03, 16/03, 18/03, 20/03, 21/03, 27/04, 28/04, 1/05. Ι. Ναόν Όσιας Πελαγίας-Άγία Πελαγία: 06/03, 18/03, 13/04, 25/04. Ι. Μονήν Όσιου Θεοδώρου: 22/04, 11/05, 12/05, 30/05. Ι. Ναόν Παναγίας Κοντελετούς-Λειβαδίου: 26/04, 12/05, 13/05. Ι. Ναόν Άγίας Μαρίνης -Δρυμώνος: 17/04, 13/05, 14/05. Ι. Ναόν Άγιου Άντωνίου-Καστριανίκων: 11/04, 23/04, 3/05. Ι. Ναόν Άγιου Άθανασίου-Μυλοποτάμου: 29/04. Ι. Ναόν Παναγίας Μυρτιδιωτίσης -Άλιμου: 7/05, 8/05. Ι. Ναόν Άγιου Έυσταθίου-Σταθιανίκων: 14/04. Ι. Ναόν Άγίας Έλέσης: 13/03, 8/04, 26/04. Ι. Ναόν Άγιου Χαραλάμπους -Φρατσίων: 16/03. Ι. Ναόν Άγιου Χαραλάμπους-Καραβά: 1/04, 8/04, 25/04, 4/05. Ι. Ναόν Προφ. Ήλια - Άγ. Ήλια: 2/04. Ι. Ναόν Άγιων Πάντων-Γουδιανίκων: 01/03, 16/04, 31/05. Ι. Μονήν Άγιων Άναργύρων Ξερουλάκι: 15/03. Ι. Ναόν Άγιου Γεωργίου

- Άνω Λιβαδίου: 20/03, 28/05. Ι. Ναόν Παναγίας Εύαγγελιστρίας -Λιανιανίκων: 24/03. Ι. Ναός Έκκλ. Ίδρύματος Άραχώβης Βοιωτίας: 27/03. Ι. Ναόν Μεταμορφώσεως του Σωτήρος-Άρυναδίκων: 1/04. Ι. Ναόν Έσταυρωμένου Χριστού-Πιτσιανίκων: 3/04, 20/04. Ι. Ναόν Παναγίας Φανερωμένης-Βιαραδίκων: 4/04. Ι. Ναόν Άγιου Γεωργίου-Μητάτων: 5/04, 28/04, 20/06. Ι. Ναόν Άγιου Νικήτα-Καλάμου: 5/04, 27/04. Ι. Ναόν Άναλήψεως του Σωτήρος-Κάτω Λιβαδίου: 6/04, 10/05, 11/05. Ι. Ναόν Άγιου Βασιλείου-Άλοιζιανίκων: 11/04. Ι. Ναόν Άγιου Γεωργίου-Καλησπεριανίκων: 12/04. Ι. Ναόν Άγιου Γεωργίου-Καρβουνάδων: 14/04, 2/05, 9/05, 10/05. Ι. Ναόν Άγιου Άνδρέου-Τσικαλαρία: 14/04. Ι. Ναόν Άγιου Ίωάννου-Τριφυλλιανίκων: 19/04. Ι. Ναόν Άγίας Τριάδος-Φριλιγκιανίκων: 19/04. Ι. Ναόν Εισοδίων τής Θεοτόκου-Κοντολιανίκων: 20/04. Ι. Ναόν Παμμεγίστων Ταξιαρχών-Τραβασαριανίκων: 17/04. Ι. Ναόν Όσιου Θεοδώρου-Καρβουνάδων: 16/05. Ι. Παρεκκλήσιον Άγιου Νικολάου Άλώνες- Φρατσίων: 17/05. Ι. Παρεκκλήσιον Άγιου Νικολάου Αντικυθήρων: 19/05, 20/05. Ι. Ναόν Άγιου Κωνσταντίνου-Αντικυθήρων: 20/05. Ι. Ναόν Άγιου Κωνσταντίνου-Λιβαδίου: 21/05. Ι. Παρεκκλήσιον Άγίας Ταβιθά-Λεβαδείας: 22/05.

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

«ΠΑΝΑΓΙΑ Η ΜΥΡΤΙΔΙΩΤΙΣΣΑ»

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΙΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΚΥΘΗΡΩΝ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΕΠΙΣΤΑΣΙΑ

ΤΟΥ ΣΕΒ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΚΥΘΗΡΩΝ κ. ΣΕΡΑΦΕΙΜ

ΔΑΠΑΝΑΙΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΟΝΗΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΜΥΡΤΙΔΙΩΤΙΣΣΗΣ

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΥΛΗΣ:

Πρωτοπρ. Παναγιώτης Μεγαλοκονόμος, Γ.Α.Ε.

Ίωάννα Καραβοκίση, Θεολόγος

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΕΚΔΟΣΕΩΣ: ΔΟΜΗ Ο.Ε. 210 9310605

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ:

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΥΘΗΡΩΝ, ΚΥΘΗΡΑ 80 100

Τηλ.: 27360 31281, 31202 Fax: 27360 31202

E-mail: imkythiron@imkythiron.gr

ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ

Έγκαίνια του Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου Κυθήρων

Ἐνα ὄνειρο ἐτῶν, ἔγινε πραγματικότητα μέ τήν ἐγκαίνιαση τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου Κυθήρων. Εἰδικότερα τό Σάββατο 7 Μαΐου 2016 τελέσθηκε ὁ καθιερωμένος Ἅγιασμός τῶν ἐγκαίνιων ἀπό τόν Σεβ. Μητροπολίτη Κυθήρων κ. Σεραφεῖμ, παρουσία τοῦ Ὑπουργοῦ Πολιτισμοῦ καί Ἀθλητισμοῦ κ. Ἀριστείδη Μπαλτά, ἐκλεκτῶν ἐξο-

χοτήτων, ὅπως οἱ πρέσβεις τῆς Ἰαπωνίας καί Ἰρλανδίας, τοῦ Ἀντιπεριφερειάρχη Νήσων κ. Χατζηπέρου, τοῦ καθηγητῆ Συνταγματολόγου κ. Κασσιμάτη, τῆς Προϊσταμένης τῆς Ἐφορίας Ἀρχαιοτήτων Δυτικῆς Ἀττικῆς Πειραιῶς καί νήσων κ. Στέλλας Χρυσουλάκη, τῆς Δημοτικῆς Ἀρχῆς, ἐκπροσώπων τῶν τοπικῶν Ἀρχῶν καί φορέων, καθώς ἐπίσης τοῦ πρώην Δημάρχου κ. Θεοδ. Κουκούλη καί πλήθους κατοίκων τῆς περιοχῆς πού ἀνταποκρίθηκαν

στήν πρόσκληση.

Πρὶν τήν τελετή τῶν ἐγκαίνιων, προηγήθηκε στήν αἴθουσα τοῦ Κυθηραϊκοῦ Συνδέσμου ἐκδήλωση, ὅπου ὁ Δήμαρχος Κυθήρων κ. Εὐ. Χαρχαλάκης καί οἱ ἐκλεκτοί προσκεκλημένοι ἀπηύθυναν χαιρετισμό. Εἶναι χρέος ὄλων καί ὀφείλομε νά διαφυλάξουμε τήν ἱστορία μας καί σήμερα αὐτό γίνεται πραγματικότητα μέ τήν ἀνακαίνιση τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου τόνισαν οἱ ὀμιλοῦντες μεταξύ ἄλλων. Στή συνέχεια μετέβησαν στόν χώρο τοῦ Μουσείου, ὅπου τελέσθηκαν τά ἐγκαίνια χοροστατούντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτη Κυθήρων-Ἀντικυθήρων κ. Σεραφεῖμ μέ τόν Ἱερό Κλῆρο.

Ἀκολούθησε ξενάγηση τοῦ Ὑπουργοῦ καί ὄλων τῶν ἐπισήμων ἀπό τήν κ. Χρυσουλάκη στούς χώρους τοῦ Μουσείου καί ἄνοιξαν οἱ πύλες του γιά τό κοινό. Στήν τελετή τῶν ἐγκαίνιων προσφέρθηκαν κεράσματα παραδοσιακῶν γλυκῶν καί ἀναψυκτικά στόν προαύλιο χώρο τοῦ Μουσείου.

